

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 685

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 10 august 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
305.		alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, precum și a dispozițiilor art. 83 din Codul penal.....	35–37
		Decizia nr. 538 din 27 iunie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 din Codul de procedură civilă.....	37–38
	2	Decizia nr. 546 din 6 iulie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2004 pentru modificarea Codului de procedură civilă.....	38–40
Convenția europeană pentru protecția animalelor vertebrate utilizate în experimente și alte scopuri științifice, adoptată la Strasbourg la 18 martie 1986	2–33	Decizia nr. 551 din 6 iulie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă	40–41
Protocol de amendare a Convenției europene pentru protecția animalelor vertebrate utilizate pentru experimente și alte scopuri științifice.....	34	Decizia nr. 556 din 6 iulie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 57 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor.....	41–42
934. — Decret pentru promulgarea Legii privind ratificarea Convenției europene pentru protecția animalelor vertebrate utilizate în experimente și alte scopuri științifice, adoptată la Strasbourg la 18 martie 1986, și a Protocolului de amendare a Convenției europene pentru protecția animalelor vertebrate utilizate în experimente și alte scopuri științifice, adoptat la Strasbourg la 22 iunie 1998, semnate de România la 15 februarie 2006	35	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		922. — Ordin al ministrului sănătății publice privind aprobarea modelului contractului de management al spitalului public.....	43–48
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 532 din 27 iunie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79			

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind ratificarea Convenției europene pentru protecția animalelor vertebrate utilizate în experimente și alte scopuri științifice, adoptată la Strasbourg la 18 martie 1986, și a Protocolului de amendare a Convenției europene pentru protecția animalelor vertebrate utilizate în experimente și alte scopuri științifice, adoptat la Strasbourg la 22 iunie 1998, semnate de România la 15 februarie 2006

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se ratifică Convenția europeană pentru protecția animalelor vertebrate utilizate în experimente și alte scopuri științifice, adoptată la Strasbourg la 18 martie 1986, intrată în vigoare la 1 ianuarie 1991 și semnată de România la 15 februarie 2006.

Art. 2. — Se ratifică Protocolul de amendare a Convenției europene pentru protecția animalelor vertebrate utilizate în experimente și alte scopuri științifice, adoptat la Strasbourg la 22 iunie 1998, semnat de România la 15 februarie 2006.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 12 iulie 2006.
Nr. 305.

**CONVENȚIA EUROPEANĂ
pentru protecția animalelor vertebrate utilizate în experimente și alte scopuri științifice,
adoptată la Strasbourg la 18 martie 1986*)**

PREAMBUL

Reamintind că scopul Consiliului Europei este de a realiza o mai bună unitate între membrii săi și că statele membre ale Consiliului Europei, care au semnat prezenta convenție, doresc să coopereze cu celelalte state în ceea ce privește protecția animalelor vii utilizate în experimente sau în alte scopuri științifice,

recunoscând că omul are obligația morală de a respecta toate animalele și de a lua în considerație capacitatea acestora de suferință și memoria lor,

acceptând în egală măsură că omul are nevoie, în căutările sale pentru dobândirea de cunoștințe în domeniul sănătății și siguranței, să folosească animale, în cazul în care acest lucru se face în condiții rezonabile, având ca rezultat o extindere a cunoștințelor sau orice alte beneficii pentru om ori animale, chiar în condițiile în care omul folosește aceste animale pentru hrană, îmbrăcăminte și ca animale de povară,

încercând să limiteze folosirea animalelor în scopuri experimentale sau în alte scopuri științifice, să caute înlocuirea acestor utilizări practice cu măsuri alternative și să încurajeze folosirea acestor măsuri alternative,

dorind să adopte prevederi comune în scopul de a proteja animalele folosite în astfel de proceduri care pot cauza durere, suferință, disconfort sau răniri de durată și de a asigura, în situația în care acestea sunt inevitabile, o reducere la minimum,

s-au convenit următoarele:

PARTEA I

Principii generale

ARTICOLUL 1

1. Prezenta convenție se aplică în cazul oricăror animale folosite sau care se intenționează a fi folosite în orice procedură experimentală științifică, în situația în care acea procedură poate cauza durere, suferință, disconfort sau răniri de durată.

2. În textul prezentei convenții:

a) *animal*, dacă nu poate fi altfel calificat, reprezintă orice vertebrat viu, excluzând omul, inclusiv formele larvare sau formele reproducătoare care pot trăi liber, dar excluzând din această categorie alte forme fetale ori embrionare;

b) *intenționat a fi folosit* înseamnă crescut sau păstrat în scopul de a fi vândut, înstrăinat ori folosit în orice proceduri experimentale sau științifice;

*) Traducere

c) *procedură* reprezintă orice folosire în scopuri experimentale sau științifice a unui animal, căruia îi poate cauza durere, suferință, disconfort sau răni de durată, inclusiv orice desfășurare a unei acțiuni intenționate sau susceptibile să aibă ca rezultat nașterea unui animal în oricare asemenea condiții, dar excluzând cele mai puțin dureroase metode acceptate în practica modernă (acestea fiind metodele „umane”) de omorâre sau de marcarea a unui animal.

O procedură începe atunci când un animal este mai întâi pregătit pentru utilizarea lui și se încheie când nu se mai efectuează observații ulterioare (în scopul efectuării acelei proceduri); eliminarea durerii, suferinței, disconfortului sau rănilor de durată prin folosirea cu succes a anesteziei ori analgeziei sau a altor metode care nu plasează animalul folosit în afara scopului acestei definiții;

d) *persoană competentă* înseamnă orice persoană care este considerată de o parte semnatară a convenției a fi competentă pe teritoriul său pentru a desfășura funcția descrisă în prezenta convenție;

e) *autoritate responsabilă* reprezintă, pe teritoriul unei părți, orice autoritate, organism sau persoană desemnată pentru scopurile prezentei convenții;

f) *amplasament* reprezintă orice facilitate mobilă sau fixă, orice clădire, grup de clădiri sau orice alte incinte, inclusiv locurile care nu sunt în întregime împrejmuite ori acoperite;

g) *amplasament pentru reproducere* reprezintă orice amplasament unde animalele sunt reproduse în scopul de a fi folosite în diferite proceduri;

h) *amplasament de stocare* reprezintă orice amplasament, altul decât cel de reproducere, în care animalele sunt ținute în scopul de a fi folosite în diverse proceduri;

i) *amplasament de folosință* reprezintă orice amplasament unde animalele sunt folosite în proceduri;

j) *metodă umană de sacrificare* reprezintă sacrificarea unui animal cu un minim de suferință fizică și mentală, corespunzătoare speciei.

ARTICOLUL 2

O procedură poate fi realizată în unul sau mai multe dintre următoarele scopuri:

- a) (i) evitarea sau prevenirea bolilor, îmbolnăvirilor ori altor anomalii sau a efectelor lor la om, animale vertebrate sau nevertebrate și plante, inclusiv producerea unor medicamente de calitate, eficiente și testate în condiții de siguranță, sau a altor substanțe ori produse;
- (ii) diagnosticarea sau tratamentul bolilor, îmbolnăvirilor ori al altor anomalii sau al efectelor acestora la om, animale vertebrate și nevertebrate sau plante;
- b) detectarea, evaluarea, reglarea sau modificarea condițiilor fiziologice la om, animale vertebrate și nevertebrate ori plante;
- c) protecția mediului;
- d) cercetarea științifică;
- e) educația și instruirea;
- f) anchetele medico-legale.

ARTICOLUL 3

Fiecare parte încearcă să urmeze toți pașii necesari pentru punerea în aplicare a prevederilor prezentei convenții și să se asigure de existența unui sistem efectiv de control și supraveghere, cât mai rapid cu putință și în

toate situațiile, într-o perioadă de 5 ani de la data intrării în vigoare a acesteia.

ARTICOLUL 4

Nicio prevedere a prezentei convenții nu afectează libertatea părților de a adopta măsuri stricte de protecție a animalelor folosite în diverse proceduri sau măsuri de control și restricție a utilizării animalelor în diverse proceduri.

PARTEA a II-a

Îngrijirea generală și acomodarea

ARTICOLUL 5

1. Oricărui animal care este folosit sau se intenționează a fi folosit într-o procedură trebuie să îi fie asigurate acomodarea la condițiile de mediu, cel puțin un grad minim de libertate și mișcare, hrană, apă și îngrijire, potrivite pentru sănătatea și bunăstarea sa. Orice restricție față de măsurile prin care un animal poate să își satisfacă propriile necesități fiziologice și de comportament trebuie să fie limitată cât mai rapid posibil. În implementarea acestor prevederi, atenția trebuie să fie îndreptată asupra ghidului care conține reguli pentru acomodarea și îngrijirea animalelor, descris în anexa A la convenție.

2. Condițiile de mediu în care fiecare animal este crescut, menținut sau folosit trebuie să fie verificate zilnic.

3. Bunăstarea și starea de sănătate a animalelor trebuie să fie observate îndeaproape și periodic pentru a preveni durerea sau suferința care poate fi evitată, disconfortul ori rănirea de durată.

4. Fiecare parte trebuie să stabilească toate măsurile pentru a se asigura că orice defect sau suferință descoperită este corectată cât mai curând posibil.

PARTEA a III-a

Modul de desfășurare a procedurii

ARTICOLUL 6

1. O procedură nu trebuie să vizeze unul dintre scopurile prezentate în art. 2 dacă există o altă metodă științifică satisfăcătoare, care să fie rezonabilă și disponibilă a fi folosită și care nu necesită utilizarea animalului.

2. Fiecare parte trebuie să încurajeze cercetarea științifică în sensul dezvoltării metodelor care pot furniza aceleași informații ca și cele obținute prin proceduri.

ARTICOLUL 7

Când se execută o procedură trebuie să fie aleasă cu grijă specia, iar acolo unde este necesar trebuie să fie exemplificată autorității responsabile; trebuie să fie aleasă procedura astfel încât să fie selectată aceea care folosește un număr minim de animale, cauzându-le cât mai puțină durere, suferință, disconfort sau răni de durată și care este cea mai în măsură să furnizeze rezultate satisfăcătoare.

ARTICOLUL 8

O procedură trebuie să se execute sub anestezie locală sau analgezie ori prin alte metode desemnate să elimine cât mai rapid posibil durerea, suferința, disconfortul sau rănirile de durată, în situațiile în care:

a) durerea cauzată prin procedură este mai mică decât efectele negative asupra animalelor pe care le-ar avea folosirea anesteziei ori analgeziei; sau

b) folosirea anesteziei sau analgeziei este incompatibilă cu scopul procedurii. În astfel de situații trebuie să fie luate măsuri legislative și/sau administrative pentru a se asigura că asemenea proceduri sunt absolut necesare.

ARTICOLUL 9

1. În cazul în care este planificat ca o procedură să aibă drept subiect un animal și în această situație va avea sau va putea avea loc un experiment în care animalul va suferi o durere severă, procedura trebuie să fie declarată în mod specific și justificată sau special autorizată de autoritatea responsabilă.

2. Măsurile legislative și/sau administrative potrivite trebuie să fie luate asigurându-se că procedura este absolut necesară. Aceste măsuri trebuie să includă:

- o autorizație specială a autorității responsabile; sau
- o declarație specială privind asemenea proceduri către autoritatea responsabilă și acțiuni juridice și administrative ale acestei autorități, dacă respectiva autoritate nu este satisfăcută, în măsura în care procedura are o importanță suficientă pentru atingerea unor nevoi esențiale ale omului sau ale animalului, cuprinzând soluția problemelor științifice.

ARTICOLUL 10

Animalul folosit în timpul procedurii trebuie să fie manipulat astfel încât să se respecte prevederile art. 5, cu excepția cazurilor în care aceste prevederi sunt incompatibile cu obiectivele procedurii.

ARTICOLUL 11

1. La sfârșitul procedurii trebuie să se decidă dacă animalul trebuie să fie menținut în viață sau omorât prin metode „umane“. Un animal nu trebuie să fie păstrat în viață dacă nu poate reveni la starea normală de sănătate sau continuă să resimtă durere ori disconfort.

2. Decizia menționată la paragraful 1 trebuie să fie luată de o persoană competentă, în particular de un medic veterinar, sau de o altă persoană care, în acord cu prevederile art. 13, este responsabilă pentru sau îndeplinește procedura.

3. Când la sfârșitul unei proceduri:

a) un animal este menținut în viață, el trebuie să primească îngrijire corespunzătoare stării sale de sănătate, să fie pus sub observația unui medic veterinar sau a altei persoane competente și să fie păstrat în condiții corespunzătoare cerințelor prevăzute la art. 5. Se poate renunța la condițiile prevăzute în prezentul subparagraf dacă, în opinia unui medic veterinar, animalul nu suferă;

b) un animal nu este ținut în viață sau nu poate beneficia de prevederile art. 5 pentru buna sa stare de sănătate va fi omorât printr-o metodă „umană“ cât mai rapid posibil.

4. Un animal care a fost folosit într-o procedură ce a avut drept consecință o durere sau suferință severă, fără a ține seama dacă anestezia sau analgezia a fost utilizată, trebuie să fie folosit într-o procedură viitoare doar dacă și-a revenit la o stare bună de sănătate și la o stare generală bună, în oricare dintre următoarele două situații:

a) procedura viitoare este una în care animalul este subiectul unei anestezii generale care se menține până când animalul este omorât; sau

b) procedura viitoare va implica doar intervenții minore.

ARTICOLUL 12

În ciuda prevederilor prezentei convenții, acolo unde este necesar pentru proceduri efectuate în scopuri legitime, autoritatea responsabilă poate permite ca animalul în cauză să fie eliberat, asigurându-se de faptul că s-au luat măsuri privind acordarea unei atenții maxime pentru siguranța și bunăstarea acestuia. Procedurile care implică eliberarea animalului nu vor fi permise decât în scopuri educaționale și de instruire.

PARTEA a IV-a

Autorizarea

ARTICOLUL 13

O procedură utilizată pentru unul dintre scopurile menționate la art. 2 poate fi realizată de către o persoană autorizată sau poate să intre sub directă responsabilitate a unei persoane autorizate ori dacă are în vedere un experiment sau alt proiect științific care este autorizat în concordanță cu prevederile legislației naționale. Autorizația va fi acordată doar persoanelor considerate competente de către autoritatea responsabilă.

PARTEA a V-a

Amplasamentele pentru reproducere și stocare

ARTICOLUL 14

Amplasamentele pentru reproducere și stocare trebuie să fie înregistrate cu acordul autorității responsabile, cu excepțiile prevăzute la art. 21 și 22. Aceste amplasamente înregistrate trebuie să se supună cerințelor de la art. 5.

ARTICOLUL 15

Înregistrările prevăzute la art. 14 trebuie să specifice persoana considerată competentă să administreze sau să planifice, pentru o îngrijire corespunzătoare a animalelor, speciile crescute ori menținute în amplasament.

ARTICOLUL 16

1. Înregistrările ce vor fi făcute la amplasamentele de reproducere vor specifica animalele corespunzătoare care se reproduc acolo, numărul și speciile unor astfel de animale care sunt expediate, datele când pleacă, precum și numele și adresa celui care primește aceste animale.

2. Înregistrările ce vor fi făcute la amplasamentele de menținere vor specifica numărul și speciile acelor animale care intră și pleacă, datele acestor transferuri, locul de unde au fost achiziționate animalele în cauză, precum și numele și adresa celui care primește aceste animale.

3. Autoritatea responsabilă prescrie înregistrările care vor fi făcute și vor fi puse la dispoziție de persoana însărcinată din cadrul amplasamentelor menționate la paragrafele 1 și 2. Aceste înregistrări vor fi păstrate minimum 3 ani de la data ultimei înregistrări.

ARTICOLUL 17

1. Fiecare câine și fiecare pisică dintr-un amplasament vor fi marcați individual și permanent, în cea mai puțin dureroasă manieră posibilă, înainte de a fi înțărcați (separați de mamă).

2. În cazul în care un câine sau o pisică nemarcată este adusă într-un amplasament pentru prima dată după ce a fost separată de mamă (înțărcată), aceasta va fi marcată cât mai rapid posibil.

3. În cazul în care un câine sau o pisică este transferată de la un amplasament la altul înainte de a fi înțarcată (separată de mamă) și nu este practic să fie marcată înainte, o înregistrare complet documentată, cu referire în special la mamă, va fi păstrată până când va fi marcată.

4. Particularitățile identității și originii fiecărui câine sau fiecărei pisici vor fi introduse în înregistrările amplasamentului.

PARTEA a VI-a

Amplasamentele de folosință

ARTICOLUL 18

Amplasamentele de folosință vor fi înregistrate sau altfel aprobate de autoritatea responsabilă și vor satisface condițiile menționate la art. 5.

ARTICOLUL 19

Achizițiile vor fi făcute la amplasamentele de folosință pentru instalațiile și echipamentele potrivite speciilor de animale folosite și nivelului de performanță al procedurilor. Proiectarea, construcția și funcționarea unor astfel de instalații și echipamente se vor face astfel încât să se asigure faptul că procedurile sunt urmate cu cât mai mare exactitate, cu scopul de a obține rezultate efective cu un număr minim de animale și cu un grad minim de durere, suferință, disconfort și răniri de durată.

ARTICOLUL 20

În amplasamentele de folosință:

a) se va/vor identifica persoana sau persoanele care este/sunt responsabilă/responsabile administrativ cu îngrijirea animalelor și cu funcționarea echipamentelor;

b) se va asigura personal suficient instruit;

c) îngrijirea se va face cu consultarea, aportul și tratamentul unui medic veterinar;

d) un medic veterinar sau o altă persoană competentă va fi însărcinată cu supravegherea, în scopul asigurării bunăstării animalelor.

ARTICOLUL 21

1. Animalele din speciile enumerate mai jos, destinate procedurilor, vor fi achiziționate direct sau vor fi obținute de la amplasamentele de reproducere. Pot exista excepții generale sau speciale obținute cu acordul păților:

- șoarece (*Mus musculus*)
- șobolan (*Rattus norvegicus*)
- cobai (*Cavia porcellus*)
- hamster auriu (*Mesocricetus auratus*)
- iepure (*Oryctolagus cuniculus*)
- câine (*Canis familiaris*)
- pisică (*Felis catus*)
- prepeliță (*Coturnix coturnix*)

2. Fiecare parte își asumă extinderea prevederilor paragrafului 1 la alte specii, în particular la ordinul primatelor, imediat ce apare o cercetare justificabilă privind furnizarea suficientă de animale crescute în scopul reproducerii din speciile în discuție.

3. Animalele fără stăpân aparținând unor specii domestice nu vor fi folosite în proceduri. O excepție generală făcută în condițiile paragrafului 1 se referă la pisicile și câinii fără stăpân.

ARTICOLUL 22

În amplasamentele de folosință vor fi utilizate numai animalele procurate din amplasamentele de reproducere și din cele de menținere, cu excepția cazului în care există diverse înțelegeri între părți.

ARTICOLUL 23

Procedurile vor fi, în cazul în care sunt autorizate de autoritatea responsabilă, aplicate în afara amplasamentului de folosință.

ARTICOLUL 24

Amenajările vor fi făcute la amplasamentul de folosință, pentru a menține înregistrări spre a fi puse la dispoziție după cum sunt solicitate de autoritatea responsabilă. În particular, aceste înregistrări vor fi la un nivel suficient care să satisfacă cerințele art. 27 și suplimentar, vor preciza numărul și speciile tuturor animalelor achiziționate, locul de unde au fost achiziționate și data sosirii.

PARTEA a VII-a

Învățământ și instruire

ARTICOLUL 25

1. Procedurile desfășurate în scop educativ, de instruire sau de perfecționare ori altele cu caracter ocupațional, inclusiv îngrijirea animalelor folosite sau care vor fi folosite în proceduri, trebuie comunicate autorității responsabile și vor fi efectuate de către sau sub supravegherea unei persoane competente, care va fi responsabilă de asigurarea faptului că procedurile sunt în conformitate cu legislația națională și în termenii prezentei convenții.

2. Procedurile ce includ un scop educațional, de instruire sau de perfecționare, altele decât cele menționate la paragraful 1, nu vor fi permise.

3. Procedurile menționate la paragraful 1 vor fi limitate la cele absolut necesare scopului educațional sau de instruire în discuție și vor fi permise numai dacă obiectivul lor nu poate fi atins prin metode audio-vizuale efective comparabile sau prin orice altă metodă potrivită.

ARTICOLUL 26

Persoanele care duc la îndeplinire procedurile sau iau parte la acestea ori care îngrijesc animalele folosite în proceduri, incluzând și supravegherea, vor trebui să aibă pregătire sau instruire adecvată.

PARTEA a VIII-a

Informații statistice

ARTICOLUL 27

1. Fiecare parte va culege informații statistice despre utilizarea animalelor în proceduri și această informație va fi făcută publică, în cazurile în care legea prevede astfel.

2. Informația va fi colectată, respectându-se:

a) efectivele și tipurile de animale folosite în proceduri;

b) efectivele de animale din categoriile selectate, folosite în proceduri, direct implicate în medicină, precum și în educație și instruire;

c) efectivele animalelor din categoriile selectate, folosite în proceduri având ca scop protecția omului și a mediului;

d) efectivele animalelor din categoriile selectate, folosite în proceduri specificate de lege.

ARTICOLUL 28

1. Ca obiect al cerințelor legislației naționale legate de secret și confidențialitate, fiecare parte va comunica anual secretarului general al Consiliului Europei informațiile referitoare la cele menționate în paragraful 2 al art. 27, prezentate în forma prevăzută în anexa B la prezenta convenție.

2. Secretarul general al Consiliului Europei va publica informația statistică primită de la părți, respectând cele menționate în paragraful 2 al art. 27.

3. Fiecare parte este invitată să comunice secretarului general al Consiliului Europei adresa propriei autorități naționale, la care informațiile vor fi obținute la cerere. Aceste adrese vor fi cuprinse în publicațiile statistice făcute de secretarul general al Consiliului Europei.

PARTEA a IX-a

Recunoașterea procedurilor efectuate pe teritoriul altor părți

ARTICOLUL 29

1. În situația în care nu este necesar, pentru evitarea repetării procedurilor cerute de lege referitor la sănătate și securitate, fiecare parte, acolo unde este aplicabil, va recunoaște rezultatele procedurilor efectuate pe teritoriul altei părți.

2. În acest scop, în situația în care este practicabil și legiferat, părțile își acordă asistență mutuală, în particular prin furnizarea informațiilor legate de propria legislație și de practicile administrative referitoare la cerințele procedurilor ce urmează să fie efectuate, sprijinind înregistrarea rezultatelor, precum și a informațiilor practice legate de aceste proceduri pe propriile teritorii și de autorizare sau de orice altă măsură administrativă specială ce are legătură cu aceste proceduri.

PARTEA a X-a

Consultări multilaterale

ARTICOLUL 30

În termen de 5 ani de la intrarea în vigoare a prezentei convenții și la fiecare 5 ani după această dată sau mai frecvent, dacă o majoritate a părților o cere, părțile susțin consultări multilaterale în cadrul Consiliului Europei pentru a examina aplicarea prezentei convenții și solicitarea revizuirii ei sau extinderii procedurilor. Aceste consultări au loc în cadrul întâlnirilor convenite de secretarul general al Consiliului Europei. Părțile comunică secretarului general al Consiliului Europei numele reprezentanților cu cel puțin două luni înaintea întâlnirilor.

PARTEA a XI-a

Prevederi finale

ARTICOLUL 31

Prezenta convenție este deschisă pentru semnare de către statele membre ale Consiliului Europei și de către Comunitatea Europeană. Ea face obiectul ratificării, acceptării sau aprobării. Instrumentele de ratificare, acceptare sau aprobare se depun la secretarul general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 32

1. Prezenta convenție intră în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării perioadei de 6 luni după data la care 4 state membre ale Consiliului Europei și-au exprimat consimțământul de a fi legate prin această convenție, potrivit prevederilor art. 31.

2. În acord cu un semnatar care ulterior își exprimă consimțământul de a fi legat prin prezenta convenție, aceasta va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării celor 6 luni de la data depunerii instrumentului de ratificare, acceptare sau aprobare.

ARTICOLUL 33

1. După intrarea în vigoare a prezentei convenții, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei poate invita orice stat care nu este membru al Consiliului să adere la prezenta convenție, printr-o decizie luată de majoritatea prevăzută la art. 20.d din Statutul Consiliului Europei și prin votul unanim al reprezentanților statelor contractante cu drept de a fi reprezentate în Comitet.

2. Pentru orice stat care va adera la prezenta convenție aceasta va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării perioadei de 6 luni de la data depunerii instrumentului de aderare la secretarul general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 34

1. Oricare semnatar, la momentul semnării sau la depunerea instrumentului de ratificare, acceptare, aprobare ori aderare, poate face una sau mai multe rezerve. Nu poate fi făcută nicio rezervă la art. 1—14 sau 18—20.

2. Oricare parte care a făcut o rezervă în virtutea paragrafului anterior va putea să o retragă parțial sau integral, prin intermediul unei notificări adresate secretarului general al Consiliului Europei. Retragerea va produce efecte la data primirii unei astfel de notificări de către secretarul general.

3. O parte care a făcut o rezervă față de prevederile prezentei convenții nu poate solicita aplicarea prevederii de către orice altă parte; în orice caz, dacă această rezervă este parțială sau condițională, respectiva parte poate solicita aplicarea acelei prevederi atât timp cât ea însăși a acceptat-o.

ARTICOLUL 35

1. Oricare semnatar, la data semnării sau la depunerea propriului instrument de ratificare, acceptare, aprobare ori aderare, va specifica teritoriul sau teritoriile unde prezenta convenție se aplică.

2. Oricare parte poate, la orice dată ulterioară, să extindă aplicarea prezentei convenții la orice alt teritoriu specificat în declarație, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei. Pentru orice asemenea teritoriu, convenția va intra în vigoare din prima zi a lunii următoare expirării perioadei de 6 luni de la data primirii unei asemenea declarații de către secretarul general.

3. Orice declarație făcută conform celor două paragrafe anterioare, pentru orice teritoriu specificat într-o asemenea declarație, poate fi retrasă printr-o notificare adresată secretarului general. Retragerea va produce efecte din prima zi a lunii următoare expirării unei perioade de 6 luni de la data primirii unei asemenea notificări de către secretarul general.

ARTICOLUL 36

1. Oricare parte poate oricând să denunțe prezenta convenție prin intermediul unei notificări adresate secretarului general al Consiliului Europei.

2. O asemenea denunțare va produce efecte din prima zi a lunii următoare expirării perioadei de 6 luni de la data primirii unei asemenea notificări de către secretarul general.

ARTICOLUL 37

Secretarul general al Consiliului Europei va notifica statele membre ale Consiliului Europei, Comunitățile Europene și orice stat care a aderat, în ceea ce privește:

a) orice semnare;

b) depunerea oricărui instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare;

c) orice dată a intrării în vigoare a prezentei convenții, în acord cu art. 32, 33 și 35;

d) orice alt act, notificare sau comunicare referitoare la prezenta convenție.

Semnatarii, fiind împuterniciți în mod corespunzător, au semnat prezenta convenție.

Întocmită la Strasbourg la 18 martie 1986, în limbile engleză și franceză, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar, care va fi depozitat în arhivele Consiliului Europei. Secretarul general al Consiliului Europei va trimite copii certificate fiecărui stat membru al Consiliului Europei, Comunităților Europene și oricărui stat invitat să adere.

ANEXA A

**REGULI PENTRU ACOMODAREA ȘI ÎNGRIJIREA ANIMALELOR
(art. 5 din Convenție)**

Introducere

1. Statele membre ale Consiliului Europei au decis că este important să protejeze animalele vii utilizate pentru experimente și alte scopuri științifice și să se asigure că orice posibilă durere, suferință, disconfort sau rănire de durată asupra acestora, ca o consecință a procedurilor efectuate asupra lor, trebuie menținută la minimum.

2. Este foarte adevărat că anumite proceduri sunt efectuate în teren, în condițiile de viață ale animalelor sălbatice care trăiesc liber și se autoîntrețin, dar asemenea proceduri sunt relativ puține la număr. Marea majoritate a animalelor utilizate în proceduri trebuie, pentru motive practice, să fie păstrate sub un anumit control fizic în ceea ce privește condițiile din afara împrejurimilor cuștilor pentru animalele mici din căsuțele pentru animale de laborator. Aceasta este o situație în care se pot întâlni grave conflicte de interese. Pe de o parte, acestor animale nu trebuie să le fie reduse condițiile de mișcare, relațiile sociale și alte manifestări, pe de altă parte experimentatorii și asistenții acestora trebuie să aibă controlul complet asupra animalelor și asupra condițiilor de mediu. În această confruntare de interese animalele pot uneori să fie luate în considerare în mod secundar.

3. Pentru aceasta, Convenția europeană pentru protecția animalelor vertebrate utilizate în experimente și alte scopuri științifice (*Convenția*) prevede la art. 5 că: „Oricărui animal care se folosește sau se intenționează a fi folosit într-o procedură trebuie să îi fie asigurate acomodarea la condițiile de mediu, cel puțin un grad minim de libertate și mișcare, hrană, apă și îngrijire, potrivite pentru sănătatea și bunăstarea sa. Orice restricție față de măsurile prin care un animal poate să își satisfacă propriile necesități fiziologice și de comportament trebuie să fie limitată cât mai rapid posibil.“

4. Prezenta anexă schițează un ghid de bază cuprinzând cunoștințe și practici prezente pentru menținerea și îngrijirea animalelor. Acesta explică și suplimentează prevederile de bază ale art. 5. Obiectul acestuia este de a ajuta autoritățile, instituțiile și persoanele individuale în

urmărirea scopurilor Consiliului Europei în această problemă.

5. *Îngrijirea* este un termen care, când este folosit în legătură cu animalele care se intenționează a fi folosite sau care sunt folosite în proceduri, acoperă toate aspectele relațiilor dintre om și animale. Aceasta reprezintă suma resurselor materiale și nemateriale mobilizate de om în sensul de a obține și menține un animal într-un stadiu fizic și mental în care acesta să sufere cât mai puțin și să se comporte cât mai bine în proceduri. Aceasta începe în momentul în care animalul este destinat utilizării în proceduri și continuă până la uciderea prin metode „umane“ sau prin altă modalitate de eliminare din amplasament, în concordanță cu art. 11 din Convenție, după închiderea procedurilor.

6. Prezenta anexă are scopul de a furniza recomandări în legătură cu proiectarea corespunzătoare a locuințelor pentru animale. Există totuși câteva metode de reproducere și păstrare a animalelor de laborator, mai ales în sensul controlului microbiologic al condițiilor de mediu. Personalul de îngrijire va trebui câteodată să decidă caracterul și condițiile pentru animalele pentru care standardele de spațiu recomandate nu sunt suficiente, în special pentru animalele agresive. În aplicarea ghidului descris în prezenta anexă trebuie să fie luate în considerare cerințele pentru fiecare dintre aceste situații. Mai mult decât atât, este necesar să fie foarte clar statutul acestui ghid. Spre deosebire de prevederile Convenției înseși, prevederile acestui ghid nu sunt obligatorii; acestea sunt recomandări ce vor fi folosite cu discreție, proiectate ca un ghid de practici și standarde pe care toți cei interesați trebuie să se străduiască să le îndeplinească. Pentru acest motiv termenul „ar trebui“ este de preferat termenului „trebuie“. De exemplu, este mai mult decât evident că hrana și apa trebuie să fie furnizate (vezi pct. 3.7.2 și 3.8).

7. În final, pentru motive practice și financiare, echipamentele existente ale locuințelor animalelor nu este necesar să fie înlocuite înainte de a se uza sau înainte de a deveni nefolosibile. Reamplasările nedotate cu echipamente în conformitate cu prezentul ghid trebuie să

fie completate și ajustate cât mai rapid posibil, corespunzător numărului și mărimii animalelor plasate în cuști și țarcuri.

Definiții

În prezenta anexă, în același sens cu definițiile conținute în paragraful 2 al art. 1 din Convenție:

a) *camere de păstrare* înseamnă camerele în care animalele sunt în mod normal ținute, atât pentru reproducere, cât și pentru păstrare sau în timpul desfășurării procedurii;

b) *cușcă* reprezintă un container fixat permanent sau mobil, care este închis prin pereți solizi și, cel puțin pe o latură, prezintă gratii sau plasă de sârmă ori, acolo unde este potrivit, plasă și în care unul sau mai multe animale sunt păstrate sau transportate; în funcție de densitatea stocului și de mărimea containerului, libertatea de mișcare a animalelor este relativ restricționată;

c) *țarc* reprezintă o suprafață închisă, de exemplu cu pereți, gratii sau plase de sârmă, în care unul sau mai multe animale sunt păstrate; în funcție de mărimea spațiului închis și de densitatea stocului, libertatea de mișcare a animalelor este în mod obișnuit mai puțin restricționată decât într-o cușcă;

d) *staul* reprezintă o suprafață închisă, de exemplu cu gard din lemn, pereți, grilaje sau plase din sârmă și situată în mod obișnuit în exteriorul clădirilor fixe permanente în care animalele păstrate în cuști sau țarcuri pot să se deplaseze liber în timpul anumitor perioade, în acord cu nevoile lor comportamentale și fiziologice, cum ar fi exercițiile;

e) *grajd* reprezintă un spațiu închis, relativ mic, cu 3 pereți, în mod obișnuit cu iesle pentru mâncare și separări laterale, în care unul sau două animale pot fi păstrate legate.

1. Facilitățile fizice

1.1. Funcțiile și proiectarea generală

1.1.1. Orice facilitate trebuie să fie astfel construită încât să ofere condiții de mediu propice pentru speciile păstrate. Ele trebuie, de asemenea, să fie proiectate astfel încât să prevină accesul persoanelor neautorizate.

Facilitățile sunt parte a unui complex de clădiri mari care trebuie să fie protejat prin măsuri specifice clădirilor și planuri care să limiteze numărul celor care intră, prevenindu-se trecerea persoanelor neautorizate.

1.1.2. Este recomandat să existe un program de întreținere a acestor facilități în scopul de a preveni orice defecțiune a echipamentelor.

1.2. Camerele de păstrare

1.2.1. Trebuie să fie luate toate măsurile necesare pentru a asigura curățarea regulată și eficientă a camerelor și întreținerea unor standarde de igienă satisfăcătoare. Plafoanele și pereții trebuie să fie rezistenți, cu o suprafață netedă, impenetrabilă și ușor de spălat. O atenție specială trebuie să fie acordată joncțiunii cu ușile, canalizările, țevile și cablurile. Ușile și ferestrele trebuie să fie construite sau protejate astfel încât să păstreze în exterior animalele nedorite. Unde este posibil, trebuie să fie prevăzută pe ușă o fereastră de observare. Podelele trebuie să fie netede, impenetrabile și să aibă o suprafață nealunecoasă, ușor de spălat, care să poată menține greutatea rafturilor sau a altor echipamente grele fără a produce pagube. Canalele

de scurgere trebuie să fie acoperite adecvat și prevăzute cu o barieră care să prevină accesul animalelor.

1.2.2. Camerele în care animalele le este permis să se miște liber vor avea pereții și podelele dintr-un material cu suprafață deosebit de rezistentă la uzura provocată de animale sau din cauza procesului de curățare. Materialele nu trebuie să afecteze starea de sănătate a animalelor ori să le rănească. Canalele de scurgere, de preferat, trebuie să fie în aceeași cameră. Protecția suplimentară trebuie să privească orice echipament sau accesoriu fix, astfel încât acesta să nu fie distrus de animale sau să rănească animalele. În suprafețele exterioare pentru exerciții trebuie să fie luate măsuri speciale pentru a preveni accesul publicului și al animalelor.

1.2.3. Camerele folosite pentru păstrarea animalelor de fermă (bovine, oi, capre, porci, cai, păsări domestice etc.) trebuie să fie cel puțin conforme cu standardele impuse de Convenția europeană pentru protecția animalelor păstrate în condiții de fermă și de autoritatea veterinară națională sau de alte autorități.

1.2.4. Majoritatea camerelor de păstrare sunt în mod obișnuit proiectate ca adăposturi pentru rozătoare. În mod frecvent asemenea camere pot fi, de asemenea, folosite ca adăposturi pentru speciile mai mari. Ar trebui să se acorde o atenție specială ca să nu fie ținute împreună specii care sunt incompatibile.

1.2.5. Camerele de păstrare trebuie să fie prevăzute cu facilități pentru îngrijire și să îndeplinească condițiile minime pentru realizarea procedurilor și manipulare, acolo unde este necesar.

1.3. Laboratoarele și camerele pentru proceduri generale și speciale

1.3.1. Amplasamentele pentru reproducere și menținere trebuie să aibă disponibile facilități pentru expedierea animalelor.

1.3.2. Toate amplasamentele trebuie să aibă, de asemenea, disponibil un minim de facilități de laborator pentru realizarea unor teste simple de diagnostic de laborator, examinări post-mortem și/sau colectarea de probe pentru realizarea unor investigații extinse de laborator.

1.3.3. Prevederea trebuie să fie făcută pentru primirea animalelor, astfel încât animalele sosite să nu constituie un factor de risc pentru animalele deja existente în facilități, de exemplu prin carantină. Camerele pentru proceduri în scopuri generale și speciale trebuie să fie disponibile pentru situațiile în care nu este recomandat să fie realizate procedurile sau observațiile în camerele de păstrare.

1.3.4. Trebuie să se realizeze o acomodare potrivită pentru a permite animalelor care sunt bolnave sau cu probleme să fie păstrate separat.

1.3.5. Acolo unde este necesar, trebuie să existe una sau mai multe camere separate, echipate corespunzător pentru performanța procedurilor chirurgicale în condiții aseptice. Acolo unde se justifică, trebuie să existe și facilități postoperatorii.

1.4. Camerele de întreținere

1.4.1. Camerele de depozitare a hranei trebuie să fie reci și uscate, impenetrabile pentru paraziți și insecte. Alte materiale care pot fi contaminate sau pot prezenta risc trebuie să fie stocate separat.

1.4.2. Trebuie să existe disponibile camere de depozitare pentru cuști, instrumente și alte echipamente.

1.4.3. Camerele pentru curățare și spălare trebuie să fie suficient de mari pentru păstrarea instalațiilor necesare decontaminării și echipamentelor de curățare folosite. Procesul de curățare trebuie să fie desfășurat astfel încât să separe fluxul de apă curată de cel de apă murdară și să prevină contaminarea. Pereții și podelele trebuie să fie acoperite cu o suprafață rezistentă, construită dintr-un material potrivit, și să existe un sistem de ventilație cu o capacitate mare de a îndepărta excesul de umiditate.

1.4.4. Prevederile trebuie să se refere și la stocarea în condiții igienice și la eliminarea carcaselor și a deșeurilor rezultate de la animale. Dacă incinerarea la locul respectiv nu este posibilă sau de dorit, ar trebui realizate anumite aranjamente pentru eliminarea în condiții de siguranță a unor asemenea materiale, avându-se în vedere reglementările locale și cele legale. Trebuie luate precauții speciale în ceea ce privește deșeurile cu un înalt potențial toxic sau radioactive.

1.4.5. Proiectarea și construirea sistemelor de circulație a aerului trebuie să corespundă standardelor din camerele de păstrare. Coridoarele trebuie să fie suficient de largi pentru a permite circulația cu ușurință a echipamentelor portabile.

2. Condițiile de mediu în camerele de păstrare și controlul acestora

2.1. Ventilația

2.1.1. Camerele de păstrare trebuie să fie prevăzute cu un sistem de ventilație adecvat, care să satisfacă cerințele speciilor care se găsesc aici. Scopul sistemului de ventilație este de a furniza aer curat și de a menține un nivel scăzut al mirosurilor, gazelor toxice, pulberilor și agenților infecțioși de orice tip. De asemenea, ajută la îndepărtarea căldurii și umidității în exces.

2.1.2. Aerul în cameră trebuie să fie reînnoit cu o anumită frecvență. O rată de ventilație de 15–20 pe oră este considerată normală. În anumite circumstanțe, când densitatea stocului este scăzută, o rată de ventilație de 8–10 pe oră poate fi suficientă sau ventilația mecanică poate să nu fie necesară deloc. Alte circumstanțe pot necesita o rată mai mare de circulație a aerului. Trebuie să fie posibilă și recircularea aerului netratat. În orice caz, este important de subliniat că nici chiar cel mai eficient sistem de ventilație nu poate compensa o procedură proastă de curățare sau neglijența.

2.1.3. Sistemul de ventilație trebuie să fie astfel proiectat încât să evite curenții periculoși.

2.1.4. Fumatul în camerele în care se găsesc animalele trebuie să fie interzis.

2.2. Temperatura

2.2.1. Tabelul 1*) cuprinde intervalul de temperatură care este recomandat să fie menținut. Trebuie, de asemenea, să se menționeze că figurile (graficele) se aplică doar în cazul animalelor adulte, normale. Animalele nou-născute și cele tinere vor avea cel mai adesea nevoie de un nivel al temperaturii mult mai ridicat. Temperatura în incinte trebuie să poată fi reglată în acord cu posibilele schimbări în termoreglarea animalelor, care pot să determine condiții fiziologice speciale sau efecte în proceduri.

2.2.2. În condiții climatice ca cele din Europa poate fi necesar să existe un sistem de ventilație care să aibă capacitatea să furnizeze atât aer cald, cât și aer rece.

2.2.3. În amplasamentele de folosință este necesar un control exact al temperaturii în camerele de păstrare,

deoarece temperatura mediului este un factor fizic care are un efect semnificativ asupra metabolismului tuturor animalelor.

2.3. Umiditatea

Variațiile extreme ale umidității relative (*RH*) au un efect advers asupra sănătății și bunăstării animalelor. Este, de asemenea, recomandat ca nivelul *RH* în camerele de păstrare să fie potrivit pentru specia avută în vedere și, în mod obișnuit, să fie menținut la valori de 55% +/-10%. Valorile mai mici de 40% și mai mari de 70% ale *RH* pentru o perioadă prelungită trebuie să fie evitate.

2.4. Lumina

În camerele fără ferestre este necesar să fie controlat gradul de iluminare atât pentru a satisface cerințele biologice ale animalelor, cât și pentru a furniza un mediu satisfăcător pentru muncă. Este, de asemenea, necesar să existe un control asupra intensității luminii și asupra ciclului de lumină-întuneric. Când sunt păstrate animale albinoase, trebuie luată în considerare sensibilitatea acestora față de lumină (vezi, de asemenea, pct. 2.6).

2.5. Zgomotul

Zgomotul poate fi un factor perturbator important pentru animale. Camerele de păstrare și camerele pentru proceduri trebuie să fie izolate împotriva surselor de zgomote puternice din domeniul perceptibil și a celor cu frecvență înaltă, în scopul de a evita dereglări în comportamentul animalelor și în manifestările fiziologice ale acestora. Zgomotele bruște pot determina schimbări considerabile în funcționarea organelor, dar acestea sunt adesea inevitabile; este uneori recomandat să fie întreținut în camerele de păstrare și cele de proceduri un sunet continuu, de intensitate moderată, ca o muzică relaxantă.

2.6. Sistemele de alarmă

O facilitate care păstrează un număr mare de animale este vulnerabilă. Este în aceeași măsură recomandat ca facilitățile să fie în mod corespunzător protejate prin instalarea unor sisteme de detectare a focului și a pătrunderii persoanelor neautorizate. Defecțiunile tehnice sau defectarea sistemelor de ventilație constituie un alt risc care poate cauza disconfort și chiar moartea animalelor, prin asfixiere sau supraîncălzire ori, în cazuri mai puțin grave, pot avea anumite efecte negative asupra procedurilor, astfel că acestea dau rezultate eronate și trebuie să fie repetate. Monitorizarea adecvată a dispozitivelor se realizează în conexiune cu planurile de încălzire și ventilație, astfel încât să permită personalului să supravegheze toate operațiunile. Dacă se justifică, trebuie să existe un generator care să asigure condiții pentru menținerea sistemelor-suport pentru viața animalelor și energia electrică pentru iluminat în cazul în care sunt defecțiuni la sistem sau este retrasă furnizarea. Trebuie să existe instrucțiuni clare pentru proceduri în caz de urgență. Alarmerile pentru rezervoarele cu pești sunt recomandate în cazul unor întreruperi în furnizarea de apă. O atenție deosebită trebuie să fie acordată situațiilor în care un sistem de alarmă cauzează dereglări asupra animalelor.

3. Îngrijirea

3.1. Sănătatea

3.1.1. Persoanele cu responsabilități în amplasamente trebuie să asigure inspectarea cu regularitate a animalelor și supravegherea acomodării și îngrijirii de către medicul veterinar și alte persoane competente.

3.1.2. În acord cu evaluarea riscului potențial asupra animalelor trebuie să se acorde o atenție corespunzătoare igienei și sănătății personalului.

3.2. Capturarea

Animalele sălbatice și nedomesticite trebuie să fie capturate doar prin metode „umane” și de către persoane experimentate, care au suficiente cunoștințe despre speciile și habitatele animalelor care urmează să fie capturate. Dacă în operațiunile de capturare sunt folosite anestezice sau orice alte medicamente, acestea trebuie administrate de către un medic veterinar sau de altă persoană competentă. Orice animal care este grav rănit trebuie să fie adus cât mai curând posibil pentru tratament la medicul veterinar. Dacă animalul, în opinia unui medic veterinar, nu se poate întoarce în mediu din cauza suferințelor profunde sau durerii, acesta trebuie să fie omorât prin metode „umane”. În lipsa unui medic veterinar orice animal care a fost grav rănit trebuie să fie cel puțin omorât printr-o metodă „umană”.

3.3. Condițiile de ambalare și transport

Toate operațiunile de transport sunt indiscutabil, pentru animale, experiențe stresante, care trebuie diminuate cât mai curând posibil. Animalele trebuie să fie într-o stare bună de sănătate pentru a fi transportate și este de datoria celor care le trimit să se asigure de acest lucru. Animalele care sunt bolnave sau se află în altă situație decât starea normală nu trebuie să facă niciodată subiectul unui transport, în afara cazurilor în care este necesar din motive terapeutice sau de diagnostic. O atenție specială trebuie acordată femelelor care se află într-un stadiu avansat al gestației. Femelele care prezintă simptome de naștere în timpul transportului sau care pot naște în următoarele 48 de ore vor fi excluse de la transport. Fiecare precauție trebuie să fie luată de cel care le trimite și supraveghează împachetarea, evitând în timpul depozitării și tranzitului suferința inutilă datorată unei ventilații inadecvate, expunerii la temperaturi extreme, lipsa hranei și apei, întârzierilor prelungite etc. Cei care primesc animalele trebuie să fie corect informați în legătură cu detaliile transportului și cu documentația specifică pentru a asigura manipularea și recepția rapidă la locurile de sosire. Chiar în cazul în care statele membre nu sunt părți la Convenția europeană privind protecția animalelor în timpul transportului internațional, este recomandată o observație strictă în ceea ce privește prevederile acestei convenții. Este recomandată urmărirea strictă a legilor și reglementărilor naționale în egală măsură cu reglementările privind animalele vii ale Asociației de Transport Aerian Internațional și ale Asociației de Transport Aerian al Animalelor.

3.4. Recepția și dezambalarea

Animalele expediate trebuie să fie primite și dezambalate evitându-se orice întârziere. După inspecție animalele trebuie să fie transferate în cuști curate sau în țarcuri și să fie alimentate corespunzător cu hrană și apă. Animalele care sunt bolnave sau a căror stare nu este normală trebuie să fie păstrate sub observație atentă și separate de alte animale. Acestea sunt examinate de către un medic veterinar sau de către altă persoană competentă cât mai rapid posibil și, în cazul în care este necesar, vor fi tratate. Animalele care nu au nicio șansă de a fi recuperate trebuie să fie ucise cel puțin printr-o metodă

„umană”. În final, toate animalele primite trebuie să fie înregistrate și marcate în acord cu prevederile art. 16, 17 și 24 din Convenție. Boxele de transport trebuie să fie distruse imediat dacă nu poate fi posibilă o decontaminare corespunzătoare.

3.5. Carantina, izolarea și aclimatizarea

3.5.1. Scopurile carantinei sunt:

- de a proteja celelalte animale din amplasament;
- de a proteja omul împotriva infecțiilor zoonotice;
- de a sprijini bunele practici științifice.

În afara cazurilor în care starea de sănătate a animalelor introduse este satisfăcătoare, este necesar ca animalele să treacă printr-o stare de carantină. În anumite situații, de exemplu în cazul turbării, perioada poate fi stabilită prin reglementările naționale ale părților. În alte situații, aceasta poate varia și va fi stabilită de către o persoană competentă, în funcție de circumstanțe, în mod obișnuit de către medicul veterinar al amplasamentului [vezi, de asemenea, tabelul 2*].

3.5.2. Este recomandat ca facilitățile să fie scoase din funcțiune în cazul în care animalele izolate prezintă semne sau sunt suspecte de îmbolnăviri și pot prezenta risc pentru om sau alte animale.

3.5.3. Chiar și atunci când animalele par a fi într-o stare bună de sănătate sunt necesare astfel de măsuri pentru perioada următoare de aclimatizare, înainte de a fi folosite într-o procedură. Timpul necesar depinde de câțiva factori, cum ar fi stresul pe care animalele l-au suportat, care la rândul lui depinde de factori cum ar fi durata transportului și vârsta animalului. Această perioadă va fi decisă de către o persoană competentă.

3.6. Închiderea în cuști

3.6.1. Este posibil să fie făcută o distincție între cele două sisteme principale de păstrare a animalelor.

În primul rând, există un sistem întâlnit în amplasamentele de reproducere, menținere și în cele pentru folosință în domeniul biomedical, proiectat pentru acomodarea animalelor, cum sunt rozătoarele, iepurii, carnivorele, păsările și primatetele, altele decât oamenii, uneori chiar și rumegătoare, porci și cai. Regulile sugerate pentru cuști, țarcuri, staule și grajduri, potrivite pentru asemenea facilități, sunt prezentate în tabelele 3—13*). Regulile suplimentare referitoare la suprafața minimă a cuștii se găsesc în figurile 1—7*). Mai mult decât atât, o ghidare corespunzătoare pentru aprecierea densității stocului în cuști este prezentată în figurile 8—12*).

În al doilea rând, există un sistem frecvent întâlnit în amplasamentele pentru conducerea procedurilor doar pentru animalele de fermă sau alte animale similare, de dimensiuni mari. Facilitățile în asemenea amplasamente nu trebuie să fie reduse în comparație cu necesitățile determinate de standardele veterinare curente.

3.6.2. Cuștile și țarcurile nu trebuie să fie confecționate din materiale care să afecteze sănătatea animalelor, iar proiectarea acestora trebuie să se realizeze astfel încât să nu genereze probleme animalelor și să fie confecționate din materiale rezistente, adaptate pentru curățare și decontaminare tehnică. În mod special, trebuie acordată atenție specială proiectării podelelor cuștilor și țarcurilor, care trebuie să varieze în funcție de specia și vârsta animalelor și să fie proiectată astfel încât să faciliteze îndepărtarea excrementelor.

*) Tabelele 1—13 și figurile 1—12 sunt reproduse în facsimil.

3.6.3. Țărcurile trebuie să fie astfel proiectate încât să asigure bunăstarea speciilor. Acestea vor permite satisfacerea anumitor nevoi de comportament (de exemplu nevoia de cățărare, ascundere sau refugiu temporar) și vor fi proiectate pentru a permite o curățare eficientă și libertatea de a avea contact cu alte animale.

3.7. Hrănirea

3.7.1. În selectarea, producerea și prepararea hranei trebuie luate anumite precauții pentru a evita contaminarea chimică, fizică și microbiologică. Hrana trebuie împachetată în pungi închise etanș, ștampilate cu data producerii. Împachetarea, transportul și stocarea trebuie să se realizeze astfel încât să se evite contaminarea, deteriorarea sau distrugerea. Camerele de depozitare trebuie să fie reci, întunecoase, uscate și impenetrabile pentru paraziți și insecte. Hrana ușor perisabilă, cum sunt verdețurile, legumele, fructele, carnea, peștele etc., trebuie să fie depozitată în camere reci, refrigerate sau congelate.

Toate magaziile pentru hrană, recipientele din care mănâncă animalele, precum și celelalte ustensile folosite pentru hrănire trebuie să fie curățate în mod regulat și, dacă este necesar, sterilizate. Dacă este folosită hrană umedă sau hrana este ușor contaminată cu apă, urină etc., este necesară o curățare zilnică.

3.7.2. Procesul de distribuire a hranei trebuie să varieze în funcție de specie, dar va fi necesar să satisfacă nevoile fiziologice ale animalului. Aprovizionarea trebuie să se facă astfel încât fiecare animal să aibă acces la hrană.

3.8. Apa

3.8.1. Apa decontaminată pentru băut trebuie să fie întotdeauna disponibilă pentru toate animalele. În timpul transportului este acceptabil să fie furnizată apă, ca parte a unei diete umede. Apa fiind un vehicul pentru microorganisme, este important ca aprovizionarea cu apă să fie astfel făcută încât să implice un risc minim. Sunt folosite în mod obișnuit două metode: îmbutelierea și sistemele automate.

3.8.2. Sticlele sunt adesea folosite pentru animalele mici, cum sunt rozătoarele și iepurii. Când sunt folosite sticle, acestea trebuie să fie confecționate din materiale transparente, cu scopul de a monitoriza conținutul acestora. Trebuie să fie astfel proiectate încât să aibă orificiul mare, ca să poată fi ușor și eficient curățate, și, dacă sunt din material plastic, nu trebuie să fie refolosite. Capacele, dopurile și tuburile trebuie să fie sterilizate și ușor de curățat. Toate sticlele și accesoriile trebuie să fie curățate și sterilizate corespunzător și la intervale regulate de timp. Este recomandat ca sticlele să fie recuperate prin curățare și sterilizare înainte de a fi reumplute.

3.8.3. Sistemele automate pentru apa de băut trebuie să fie periodic verificate, întreținute și umplute, pentru a se evita accidentele și răspândirea unor infecții. Dacă sunt folosite cuști cu fundul solid, trebuie avută o grijă specială față de riscul de a fi inundate. Testarea bacteriologică periodică a sistemului este, de asemenea, necesară, în scopul de a monitoriza calitatea apei.

3.8.4. Apa primită din rețelele publice de alimentare conține unele microorganisme care în mod obișnuit sunt considerate a fi inofensive, în afară de cazul în care microorganismele pot avea efecte specifice asupra animalelor. În aceste situații apa trebuie să fie tratată. Apa furnizată prin rețelele publice de alimentare este în mod obișnuit clorinată pentru a reduce creșterea numărului de microorganisme. Această clorinare nu este întotdeauna

suficientă pentru a reduce creșterea numărului anumitor agenți potențial patogeni, ca de exemplu *Pseudomonas*. Ca o măsură suplimentară, nivelul clorului în apă poate fi crescut sau apa poate fi acidifiată pentru a se evita efectele nedorite.

3.8.5. În cazul peștilor, amfibienilor și reptilelor, toleranța față de aciditate, clor și alte substanțe chimice diferă foarte mult de la o specie la alta. În orice caz, trebuie avută o grijă deosebită la adaptarea alimentării cu apă pentru acvării și tancuri de apă, în funcție de nevoile și de limitele de toleranță ale fiecărei specii.

3.9. Culcușul

Culcușul trebuie să fie uscat, absorbant, fără praf, netoxic și liber de agenți infecțioși ori patogeni sau de orice alte forme de contaminare. O atenție specială trebuie acordată evitării utilizării rumegușului sau materialelor pentru culcuș derivate din lemn care a fost tratat chimic. Pot fi folosite anumite produse rezultate din industrie sau deșeuri, cum ar fi hârtia fărâmițată.

3.10. Exercițiile și dresarea

3.10.1. Este permis să fie folosită orice oportunitate pentru a lăsa animalele să facă exerciții.

3.10.2. Performanța unui animal în timpul procedurilor depinde foarte mult de încrederea acestuia în om, care uneori trebuie să fie cultivată. Animalele din sălbăcie sau nedomesticite nu vor putea niciodată să devină animale ideale pentru experimente. Aceasta spre deosebire de animalele domestice născute și crescute în contact cu omul. Încrederea odată dobândită trebuie să fie menținută. Este, de asemenea, recomandat să fie menținut un contact frecvent, astfel încât animalul să se familiarizeze cu prezența umană și cu activitățile. La momentul potrivit, animalelor trebuie să li se vorbească, să fie atinse sau țesălate. Personalul trebuie să fie înțelegător, blând și ferm în contactul cu animalele.

3.11. Curățenia

3.11.1. Standardul unei facilități depinde foarte mult de o bună igienă. Trebuie stabilite instrucțiuni clare în ceea ce privește schimbarea culcușurilor în cuști și țăruri.

3.11.2. Trebuie să fie stabilită o rutină pentru curățare, spălare, decontaminare și, când este necesar, sterilizarea cuștilor și accesoriilor, a sticlelor și altor echipamente. Un standard ridicat de curățenie trebuie să fie menținut, de asemenea, în camerele de păstrare, spălare și stocare.

3.11.3. Trebuie să existe o procedură de curățare periodică și, când este necesar, reînnoirea materialelor care formează suprafața terenului în exteriorul țărurilor și cuștilor, pentru a se evita ca acestea să devină surse de infecții și infestări cu paraziți.

3.12. Uciderea prin metode „umane“ a animalelor

3.12.1. Toate metodele „umane“ de ucidere a animalelor necesită cunoștințe specifice care pot fi atinse doar printr-o perfecționare corespunzătoare.

3.12.2. Un animal aflat într-o stare profundă de inconștiență poate fi exsangvinat, dar medicamentele care produc paralizia musculară înainte de a se produce starea de pierdere a cunoștinței, cele cu efect curarizant și electrocutarea fără a trece curentul electric prin creier nu trebuie folosite fără o antestezie prealabilă.

Eliminarea carcaselor nu trebuie să fie permisă înainte de a se instala starea de *rigor mortis*.

TABELUL 1

*Reguli pentru temperatura camerei
(păstrarea animalelor în cuști, țarcuri sau ferme interioare)*

Speciile sau grupurile de specii	Intervalul optim în °C
Primatele antropoide din Lumea Nouă	20-28
Șoarece	20-24
Șobolan	20-24
Hamster sirian	20-24
Șoarece săritor de deșert	20-24
Cobai	20-24
Primatele altele decât antropoidele din Lumea Veche	20-24
Prepelită	20-24
Iepure	15-21
Pisică	15-21
Câine	15-21
Nevăstuică	15-21
Păsări domestice	15-21
Porumbel	15-21
Porc	10-24
Capră	10-24
Oaie	10-24
Vite cornute	10-24
Cal	10-24

Notă: În cazuri speciale, de exemplu când e vorba de animale foarte mici sau cu păr puțin, poate fi necesară o temperatură mai mare decât cea indicată.

TABELUL 2*Reguli pentru perioadele de carantină locală*

Notă introductivă: Pentru animalele importate, toate perioadele de carantină trebuie să reprezinte subiectul reglementărilor naționale ale Părților. În legătură cu perioadele de carantină locală, perioada va fi determinată de o persoană competentă în acord cu circumstanțele, în mod obișnuit un medic veterinar desemnat de amplasament.

Speciile	Numărul de zile
Șoarece	5-15
Șobolan	5-15
Șoarece săritor de deșert	5-15
Cobai	5-15
Hamster sirian	5-15
Iepure	20-30
Pisică	20-30
Câine	20-30
Primatele altele decât antropoidele (neumane)	40-60

TABELUL 3*Reguli pentru cuștile rozătoarelor mici și iepurilor
(în stoc și în timpul procedurilor)*

Specia	Suprafața minimă a podelei cuștii cm ²	Înălțimea minimă a cuștii cm
Șoarece	180	12
Șobolan	350	14
Hamster sirian	180	12
Cobai	600	18
Iepure 1 kg	1 400	30
2 kg	2 000	30
3 kg	2 500	35
4 kg	3 000	40
5 kg	3 600	40

Notă: "Înălțimea cuștii" înseamnă distanța pe verticală dintre podeaua cuștii și porțiunea superioară orizontală a capacului sau cuștii.

Când este proiectată o procedură trebuie să fie luat în considerare potențialul de creștere al animalelor asigurând o încăpere adecvată corespunzător acestui tabel în toate fazele procedurii.

Vezi de asemenea Figura de la 1 la 5 și de la 8 la 12.

TABELUL 4

Reguli pentru păstrarea în cuști a rozătoarelor mici în condiții de reproducere

Specia	Suprafața minimă a podelei cuștii pentru mamă și puii nou născuți cm ²	Înălțimea minimă a cuștii cm
Șoarece	200	12
Șobolan	800	14
Hamster sirian	650	12
Cobai	1 200	18
Cobai în harem	1 000 pe adult	18

Notă: Pentru definirea "înălțimii cuștii vezi nota de la Tabelul 3.

TABELUL 5

Reguli pentru cuștile de reproducere la iepuri

Greutatea iepuoaiței kg	Suprafața minimă a podelei cuștii pentru iepuroaică și puii nou născuți cm ²	Înălțimea minimă a cuștii cm	Suprafața minimă a podelei boxei pentru cuib m ²
1	0,30	30	0,10
2	0,35	30	0,10
3	0,40	35	0,12
4	0,45	40	0,12
5	0,50	40	0,14

Notă: Pentru definirea "înălțimii cuștii" vezi nota de la Tabelul 3.

Suprafața minimă a podelei cuștii pentru iepuroaică și puii nou născuți include suprafața podelei boxei pentru cuib.

Vezi de asemenea figura Figura 6.

TABELUL 6

*Reguli pentru cuștile pisicilor
(în timpul procedurilor și reproducerii)*

Greutatea pisicii kg	Suprafața minimă a podelei cuștii pentru pisică m ²	Înălțimea minimă a cuștii cm	Suprafața minimă a podelei cuștii pentru mamă și puii nou născuți cm ²	Suprafața minimă a podelei țarcului pentru mamă și puii nou născuți m ²
0,5-1	0,2	50	-	-
1-3	0,3	50	0,58	2
3-4	0,4	50	0,58	2
4-5	0,6	50	0,58	2

Notă: Căsuțele pentru pisici în cuști trebuie să fie strict limitate. Pisicile păstrate în acest mod pot ieși afară pentru exerciții cel puțin o dată pe zi, când aceasta nu interferează cu procedura. Țarul pisicii trebuie să fie echipat cu tăviță pentru dejecții, o poliță suficient de mare pentru odihnă și obiecte corespunzătoare pentru cățărare și joacă.

“Înălțimea cuștii” înseamnă distanța verticală dintre cel mai înalt punct al podelei și cel mai de jos punct al plafonului cuștii.

În scopul calculării suprafeței minime a podelei poate fi inclusă și suprafața poliței de odihnă. Suprafața minimă a podelei cuștii pentru mamă și puii nou născuți de pisică include suprafața de 0,18 m² a boxei pentru pisoiași.

Vezi de asemenea Figura 7.

TABELUL 7

*Reguli cuștile câinilor
(în timpul procedurilor)*

Înălțimea cărnului până la umăr cm	Suprafața minimă a podelei cuștii pentru câine m ²	Înălțimea minimă a cuștii cm
30	0,75	60
40	1,00	80
70	1,75	140

Notă: Câinii nu trebuie să fie păstrați în cuști un timp mai mare decât este absolut necesar pentru scopurile procedurii. Câinii închiși în cuști vor fi lăsați liberi pentru exerciții cel puțin o dată pe zi, în afara cazului în care acest lucru este incompatibil cu scopurile procedurii. Va fi selectat un timp limită cât un câine trebuie să stea închis fără să-și efectueze exercițiile zilnice. Suprafețele pentru exerciții vor fi suficient de mari încât să permită libertate de mișcare câinilor. Grătarul pentru podele nu va fi folosit în cuștile pentru câini decât atunci când procedurile o necesită.

Având în vedere mare diferență de înălțime și interdependența limitată care există între înălțime și greutate a diferitelor rase de câini, înălțimea cuștilor va fi bazată pe înălțimea corpului până la umăr a fiecărui animal. Ca o regulă generală înălțimea minimă a cuștii va fi egală cu dublul înălțimii până la umăr.

Pentru definirea termenului “înălțimea cuștii” vezi nota de la Tabelul 6.

TABELUL 8

*Reguli pentru țarcurile câinilor
(în stoc și în timpul procedurilor și reproducerii)*

Greutatea câinelui kg	Suprafața minimă a podelei țarcului pe câine m ²	Suprafața minimă adiacentă pentru exerciții pe câine	
		mai puțin de 3 câini m ²	mai mult de 3 câini m ²
<6	0,5	0,5 (1,0)	0,5 (1,0)
6-10	0,7	1,4 (2,1)	1,2 (2,9)
10-20	1,2	1,6 (2,8)	1,4 (2,6)
20-30	1,7	1,9 (3,6)	1,6 (3,3)
>30	2,0	2,0 (4,0)	1,8 (3,8)

Notă: În paranteză sunt prezentate suprafețele totale per câine; suprafața podelei țarcului plus suprafața adiacentă pentru exerciții. Câinii păstrați permanent în aer liber trebuie să aibă acces într-un loc de refugiu pentru a căpăta protecție împotriva vremii nefavorabile. Acolo unde câinii sunt adăpostiți pe podele cu grătar trebuie să existe o suprafață solidă prevăzută pentru somn. Podelele cu grătar nu trebuie să fie utilizate, excepție făcând situațiile în care procedura o cere. Despărțiturile dintre țarcuri vor fi realizate astfel încât să prevină rănirea câinilor între ei.

Toate țarcurile vor avea drenaj adecvat.

TABELUL 9

*Reguli pentru păstrarea în cuști a primatelor altele decât cele antropoide (ne-umane)
(în stoc sau în timpul procedurilor și reproducerii)*

Notă introductivă: Din cauza variației largi a dimensiunilor și caracteristicilor primatelor este în mod special important să fie stabilite dimensiunile cuștilor în funcție de nevoile lor particulare. Volumul total al cuștilor este la fel de important pentru primat ca și suprafața podelei. Ca un principiu general, înălțimea unei cuști, cel puțin pentru maimuțe și alți simieni, trebuie să aibă dimensiuni mari. Cuștile trebuie să fie suficient de înalte cât să permită animalelor să stea în poziție bipedă. Înălțimea minimă a cuștii pentru brachiators trebuie să fie suficientă cât să permită legănarea acestora în extensie completă din tavan fără ca picioarele să atingă podeaua cuștii. Când sunt necesare, porțiunile superioare ale barelor de cocoțare trebuie să fie astfel potrivite încât să permită utilizarea părții superioare a cuștii.

Primatele care sunt compatibile pot fi menținute câte două într-o cușcă. Când acestea nu pot fi păstrate în perechi, cuștile lor trebuie să fie plasate astfel încât acestea să se poată vedea între

ele, dar ar trebui de asemenea, să fie posibilă împiedicarea acestui lucru atunci când este necesar.

Următorul tabel constituie o regulă generală pentru păstrarea în cuști a grupurilor de specii cel mai des utilizate (superfamiliile *Ceboidea* și *Cercopithecoidea*).

Greutatea primatului kg	Suprafața minimă a podelei cuștii pentru una sau două animale m ²	Înălțimea minimă a cuștii cm
<1	0,25	60
1-3	0,35	75
3-5	0,50	80
5-7	0,70	85
7-9	0,90	90
9-15	1,10	125
15-25	1,50	125

Notă: Pentru definirea termenului “înălțimea cuștii”, vezi nota de la Tabelul 6.

TABELUL 10

*Reguli pentru păstrarea în cuști a porcilor
(în stoc și în timpul procedurilor)*

Greutatea porcului kg	Suprafața minimă a podelei cuștii per porc m ²	Înălțimea minimă a cuștii cm
5-15	0,35	50
15-25	0,55	60
25-40	0,80	80

Notă: Tabelul va fi aplicat și la exemplarele tinere de porci. Porcii nu trebuie păstrați în cuști decât în cazul în care este absolut necesar pentru scopul procedurii și atunci doar pentru o perioadă minimă de timp.

Pentru definirea termenului “înălțimea cuștii”, vezi nota de la Tabelul 6.

TABELUL 11

*Reguli pentru acomodarea animalelor de fermă în țarcuri
(în stoc și în timpul procedurii în amplasamentele pentru folosință)*

Speciile și greutatea kg	Suprafața minimă a podelei țarcului m ²	Lungimea minimă a țarcului m	Înălțimea minimă a compartimentelor țarcului m	Suprafața minimă a podelei țarcului pentru grupuri m ² /animal	Lungimea minimă a suportului pentru hrănire pe cap de animal m
<i>Porci</i>					
10-30	2	1,6	0,8	0,2	0,20
30-50	2	1,8	1,0	0,3	0,25
50-100	3	2,1	1,2	0,8	0,30
100-150	5	2,5	1,4	1,2	0,35
>150	5	2,5	1,4	2,5	0,40
<i>Oi</i>					
< 70	1,4	1,8	1,2	0,7	0,35
<i>Capre</i>					
< 70	1,6	1,8	2,0	0,8	0,35
<i>Bovine</i>					
< 60	2,0	1,1	1,0	0,8	0,30
60-100	2,2	1,8	1,0	1,0	0,30
100-150	2,4	1,8	1,0	1,2	0,35
150-200	2,5	2,0	1,2	1,4	0,40
200-400	2,6	2,2	1,4	1,6	0,55
>400	2,8	2,2	1,4	1,8	0,65
<i>Cai adulți</i>	13,5	4,5	1,8	-	-

TABELUL 12

*Regulii pentru acomodarea animalelor de fermă în grajduri
(în stoc și în timpul procedurii în amplasamentele pentru folosință)*

Speciile și greutatea kg	Suprafața minimă a grajdului m ²	Lungimea minimă a grajdului m	Compartimentul minim al grajdului m
<i>Porci</i>			
100-150	1,2	2,0	0,9
> 150	2,5	2,5	1,4
<i>Oi</i>			
< 70	0,7	1,0	0,9
<i>Capre</i>			
< 70	0,8	1,0	0,9
<i>Bovine</i>			
60-100	0,6	1,0	0,9
100-150	0,9	1,4	0,9
150-200	1,2	1,6	1,4
200-350	1,8	1,8	1,4
350-500	2,1	1,9	1,4
> 500	2,6	2,2	1,4
<i>Cai adulți</i>	4,0	2,5	1,6

Notă: Grajdurile trebuie să fie suficient de mari cât să permită animalelor să se întindă confortabil.

TABELUL 13

*Reguli pentru păstrarea în cuști a păsărilor
(în stoc și în timpul procedurilor în amplasamentele pentru folosință)*

Speciile și greutatea	Suprafața minimă pentru o pasăre	Suprafața minimă pentru 2 păsări	Suprafața minimă pentru 3 păsări	Înălțimea minimă a cuștii	Lungimea minimă a tăvilor pentru hrănire per pasăre
g	cm ²	cm ² /pasăre	cm ² /pasăre	cm	cm
<i>Găini</i>					
100-300	250	200	150	25	3
300-600	500	400	300	35	7
600-1 200	1 000	600	450	45	10
1 200-1 800	1 200	700	550	45	12
1 800-2 400	1 400	850	650	45	12
<i>(Masculi adulți)</i>					
> 2 400	1 800	1 200	1 000	60	15
<i>Prepelite</i>					
120-140	350	250	200	15	4

Notă: “Suprafața” reprezintă produsul dintre lungimea cuștii și lățimea acesteia măsurate intern și orizontal, NU produsul dintre lungimea podelei și lățimea acesteia.

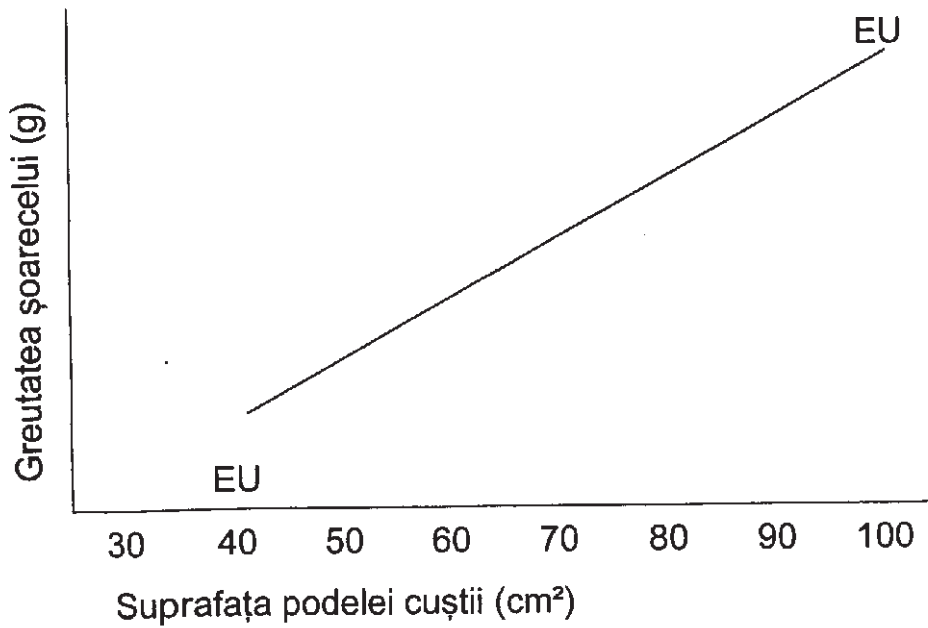
Pentru definirea termenului “înălțimea cuștii”, vezi nota de la Tabelul 6.

Mărimea ochiurilor grătarului podelei nu trebuie să fie mai mare de 10 x 10 mm pentru puii de găină și 25 x 25 mm pentru puicute și adulți. Grosimea sârmei trebuie să fie de cel puțin 2 mm. Gradientul de umiditate nu trebuie să depășească 14 % (8°). Recipientul pentru apă trebuie să aibă aceeași lungime ca și cel pentru mâncare. Dacă sunt necesare recipiente sau cești, fiecare pasăre va avea acces la două. Cuștile trebuie să fie prevăzute cu loc de cocoțat și să permită păsărilor dintr-o singură cușcă să se vadă între ele.

FIGURA 1

Șoarecii (în stoc sau în timpul procedurilor)
Suprafața minimă a podelei cuștii

La o greutate dată a șoarecelui se va trasa pe grafic linia EU-EU, care va da aria minimă ce trebuie să fie alocată.

FIGURA 2

Șobolani (în stoc sau în timpul procedurilor)
Suprafața minimă a podelei cuștii

La o greutate dată a șobolanului se va trasa pe grafic linia EU-EU, care va da aria minimă ce trebuie să fie alocată.

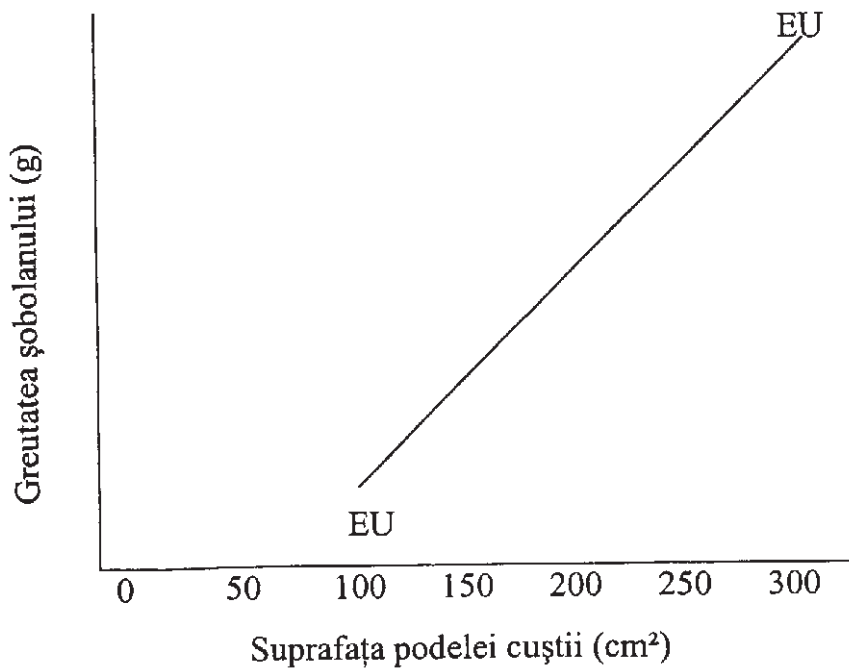

FIGURA 3

Hamsteri sirieni (în stoc sau în timpul procedurilor)
Suprafața minimă a podelei cuștii

La o greutate dată a hamsterului sirian se va trasa pe grafic linia EU-EU, care va da aria minimă ce trebuie să fie alocată.

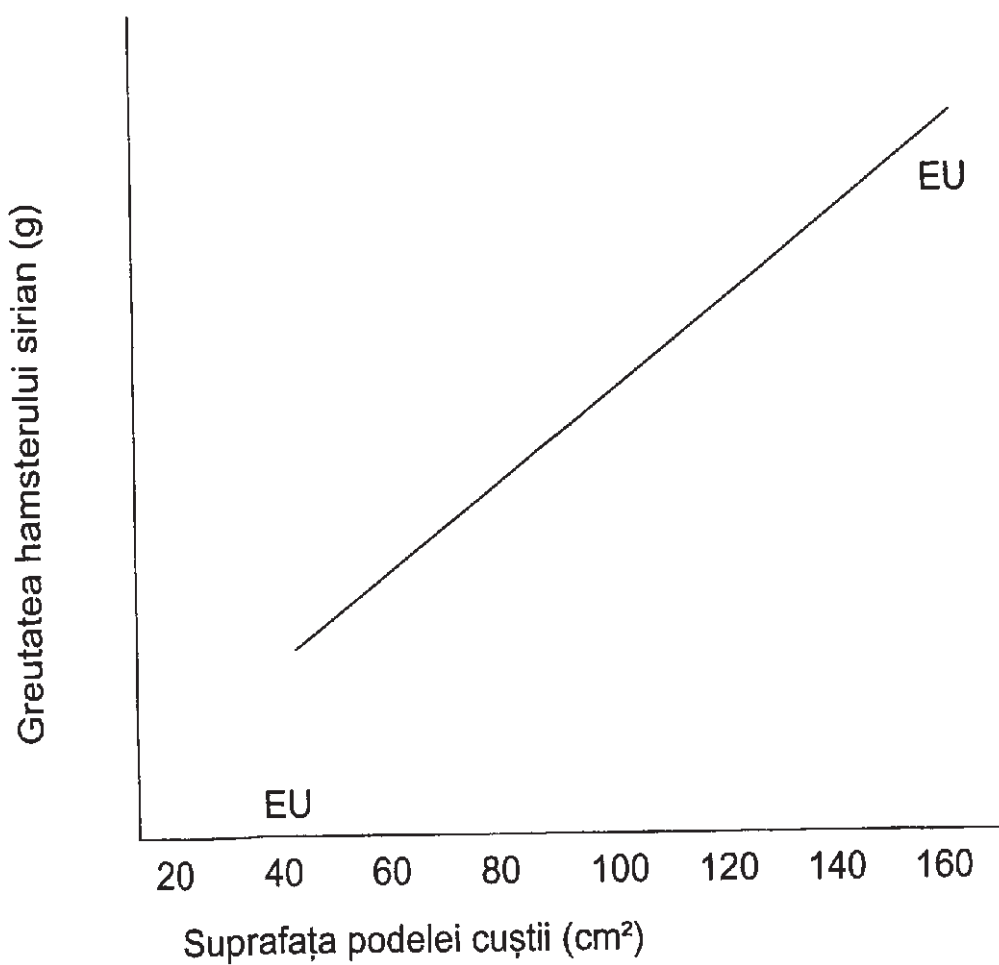
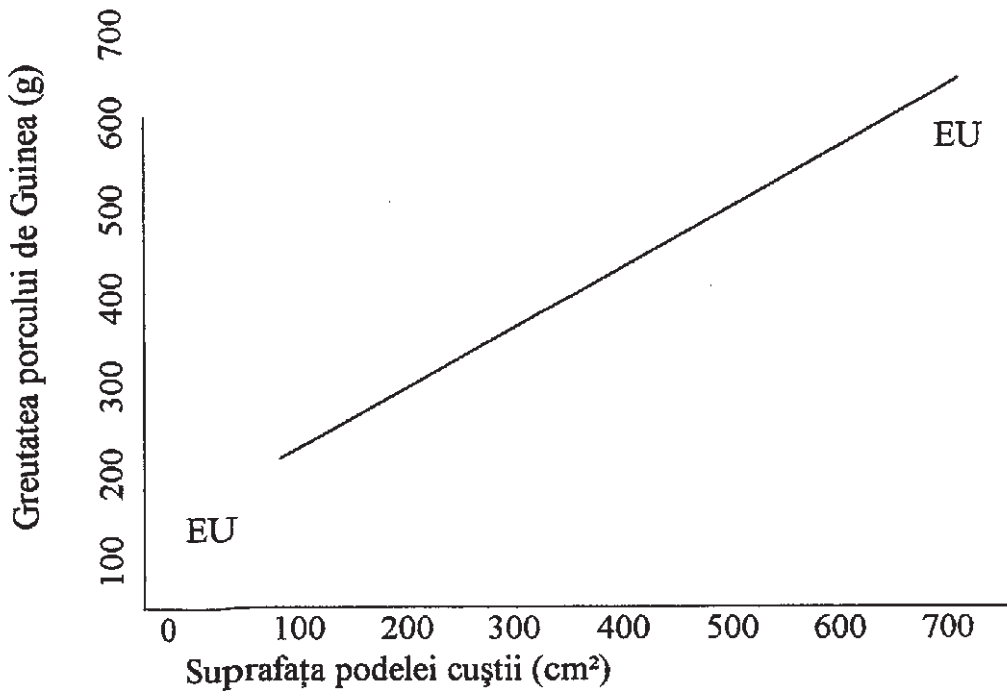

FIGURA 4*Cobai (în stoc și în timpul procedurilor)*

Suprafața minimă a podelei cuștii

La o greutate dată a cobaiului se va trasa pe grafic linia EU-EU, care va da aria minimă ce trebuie să fie alocată.

FIGURA 5*Iepuri (în stoc și în timpul procedurilor)*

Suprafața minimă a podelei cuștii

La o greutate dată a iepurei se va trasa pe grafic linia EU-EU, care va da aria minimă ce trebuie să fie alocată.

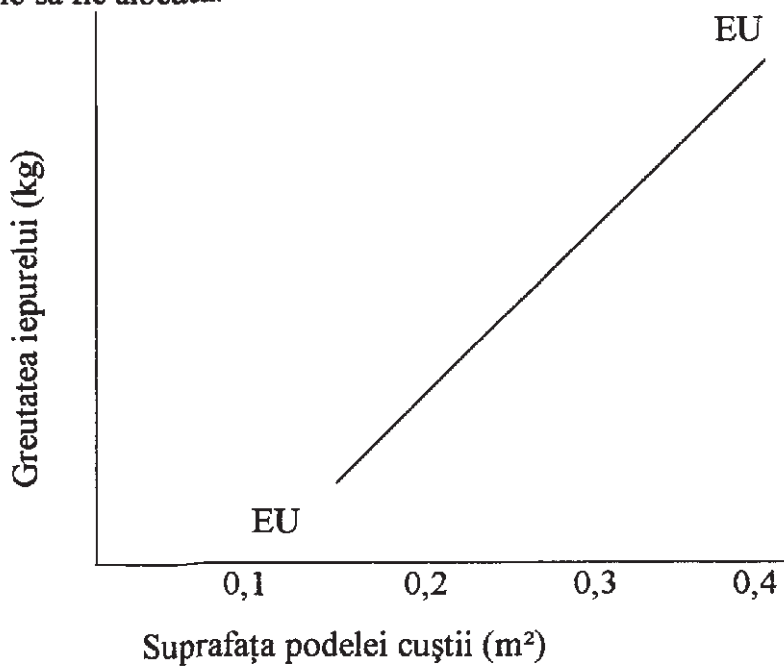
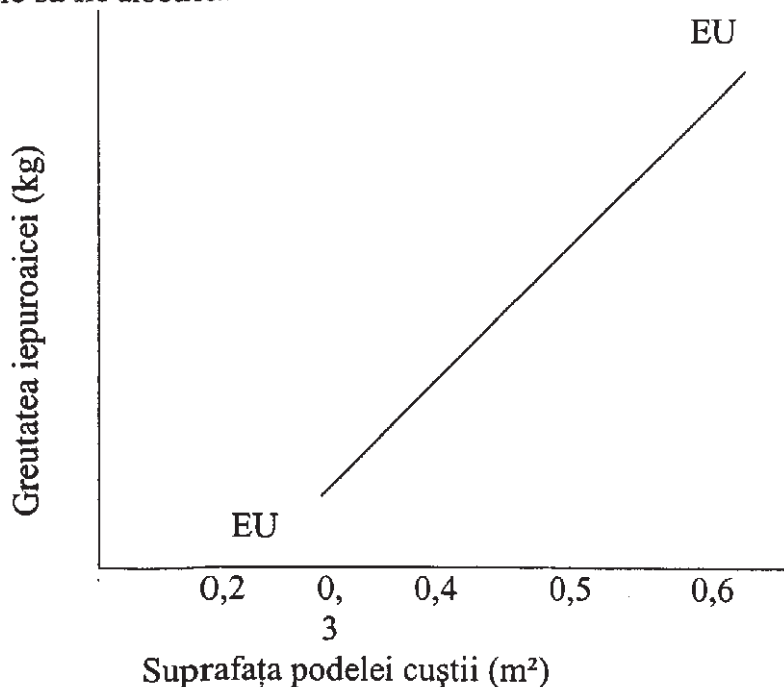

FIGURA 6*Iepuri (pentru reproducere)*

Suprafața minimă a podelei cuștii pentru iepuroaică și puii neînțerați

La o greutate dată a iepuroaicei se va trasa pe grafic linia EU-EU, care va da aria minimă ce trebuie să fie alocată.

FIGURA 7*Pisici (în stoc sau în timpul procedurilor)* Suprafața minimă a podelei cuștii

La o greutate dată a pisicii se va trasa pe grafic linia EU-EU, care va da aria minimă ce trebuie să fie alocată.

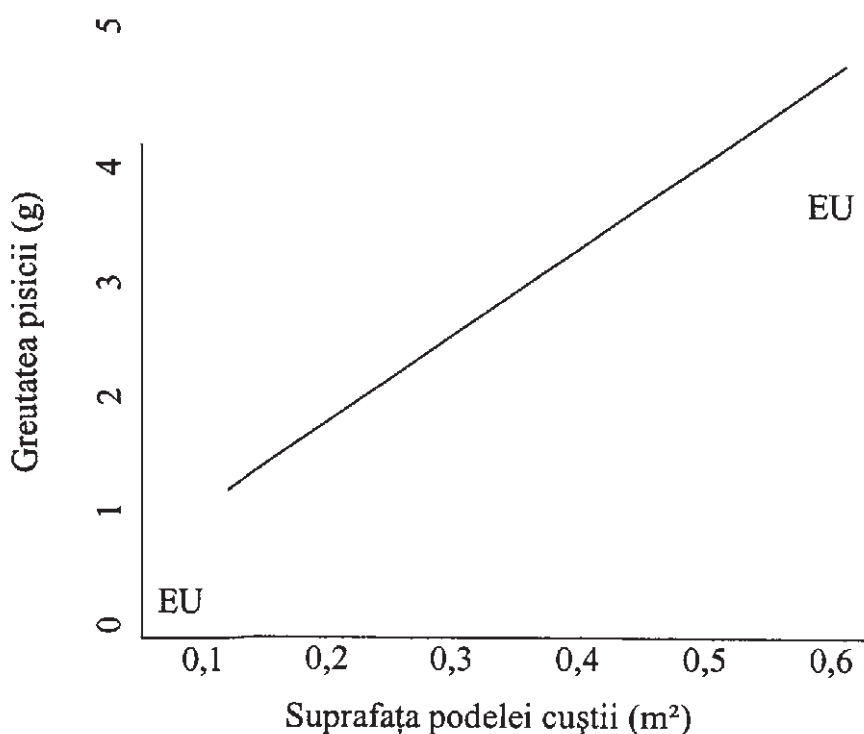

FIGURA 8

*Reguli referitoare la relația dintre numărul de șoareci per cușcă și suprafața podelei cuștii
(în stoc și în timpul procedurii)*

Liniile reprezintă greutatea medie și corespunde liniei EU-EU din Figura 1

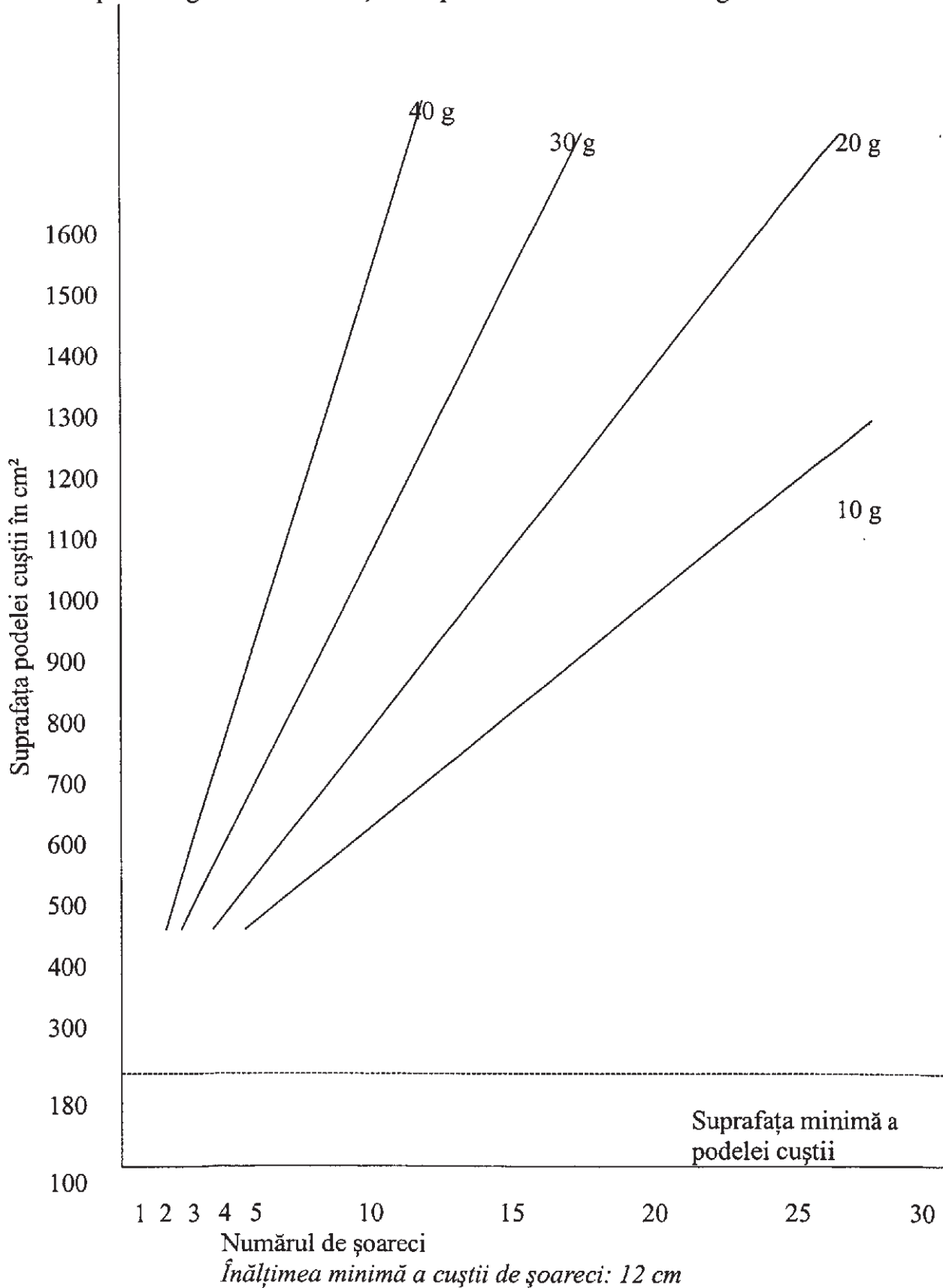

FIGURA 9

Reguli referitoare la relația dintre numărul de șobolani per cușcă și suprafața podelei cuștii (în stoc și în timpul procedurilor)

Liniile reprezintă greutatea medie și corespund cu linia EU-EU din Figura 2

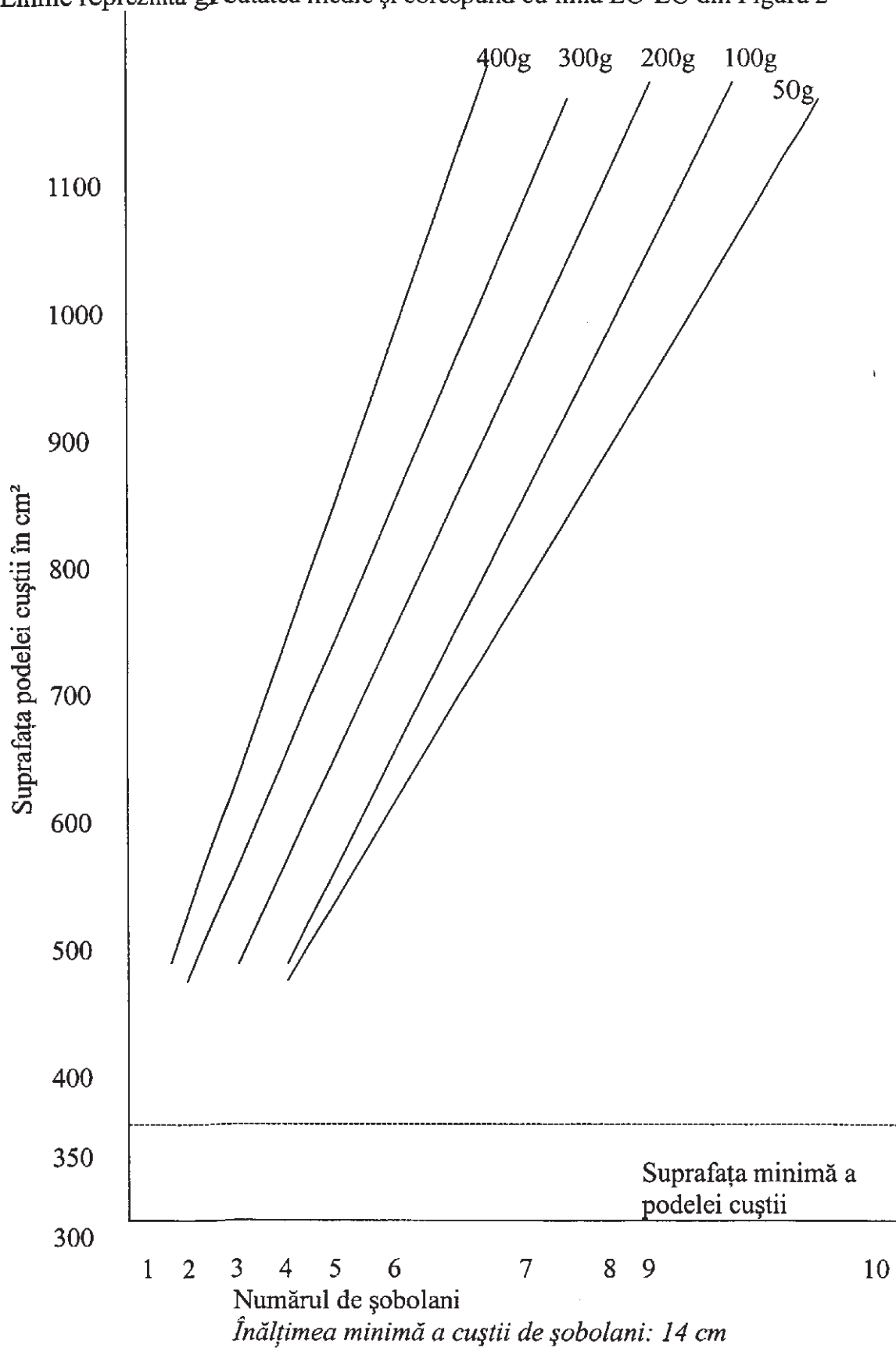

FIGURA 10

Reguli referitoare la relația dintre numărul de hamsteri per cușcă și suprafața podelei cuștii (în stoc și în timpul procedurilor)

Liniile reprezintă greutatea medie și corespund cu linia EU-EU din Figura 3

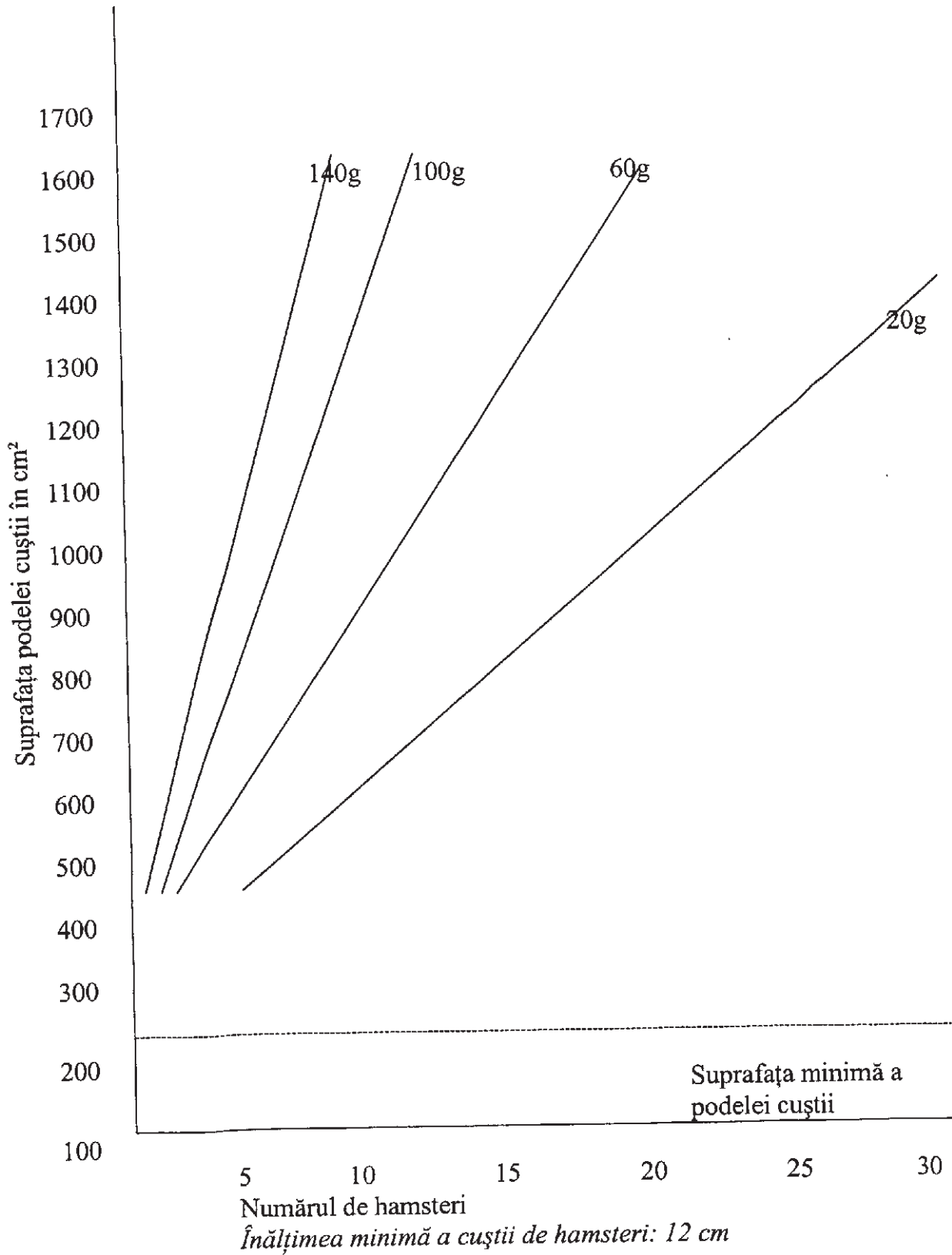
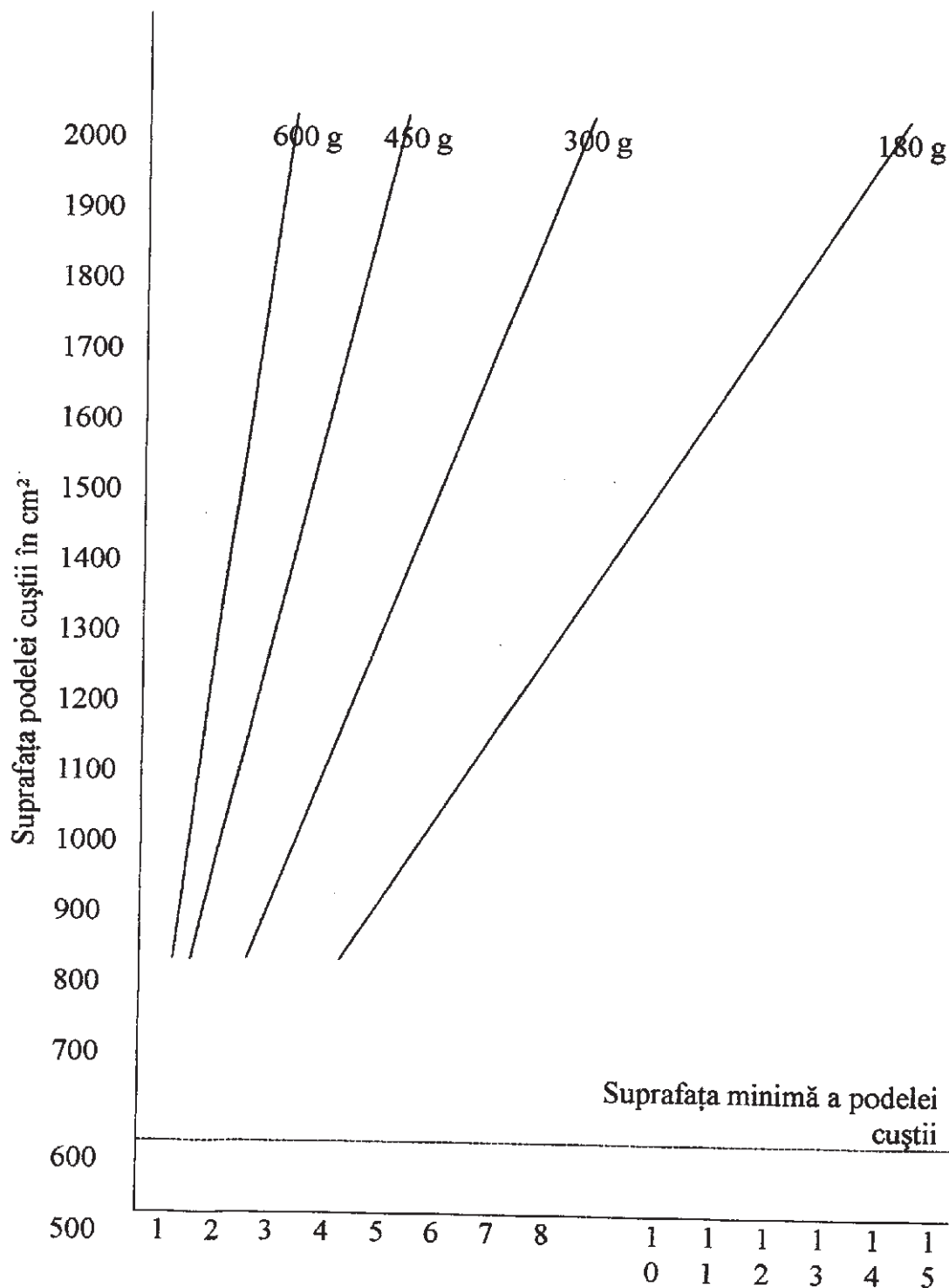

FIGURA 11

Reguli referitoare la relația dintre numărul de cobai per cușcă și suprafața podelei cuștii (în stoc și în timpul procedurilor)

Liniile reprezintă greutatea medie și corespund cu linia EU-EU din Figura 4

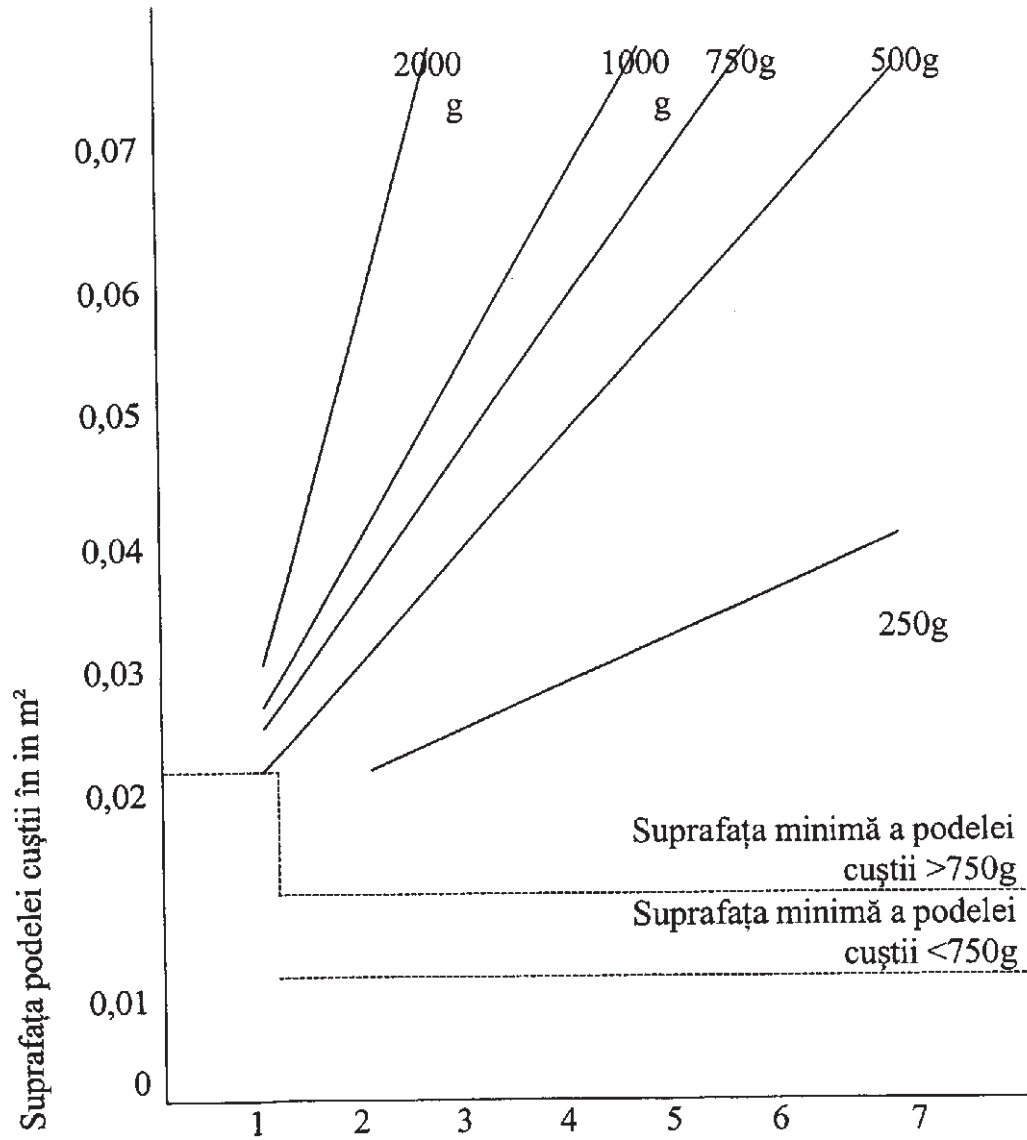
Numărul de cobai

Înălțimea minimă a cuștilor cobai: 18 cm

FIGURA 12

*Reguli referitoare la relația dintre numărul de iepuri per cușcă și suprafața podelei cuștii
(în stoc și în timpul procedurilor)*

Liniile reprezintă greutatea medie și corespund cu linia EU-EU din Figura 5

Numărul de iepuri

Înălțimea minimă a cuștilor de iepuri: vezi Tabelul 3

**TABELELE STATISTICE
și notele explicative pentru completarea acestora
în îndeplinirea cerințelor art. 27 și 28 din Convenție**

Introducere

Conform art. 27 și 28 din Convenție, fiecare parte va colecta informațiile statistice referitoare la anumite aspecte procedurale derivate din Convenție și va comunica aceste informații secretarului general al Consiliului Europei, care va publica informațiile primite.

Metoda folosită în colectarea informațiilor este decisă de fiecare parte și, bineînțeles, orice informații statistice suplimentare pot fi colectate pentru a satisface cerințele la nivel național. În scopul de a facilita activitatea secretarului general, informațiile furnizate acestuia trebuie să fie comparabile și în acord cu tabelele atașate mai jos. Datele vor fi colectate pe an calendaristic.

Generalități

Animalele care vor fi înregistrate sunt cele care vor fi folosite și cărora este posibil să le fie cauzate durere, suferință, disconfort sau răni de durată (vezi art. 1.2.c din Convenție). Înregistrarea trebuie să se realizeze când animalele sunt selectate pentru a fi folosite în proceduri. Fiecare animal trebuie să fie înregistrat o singură dată în același tabel. Animalele care nu fac obiectul procedurilor, astfel cum sunt definite în art. 1.2.c, nu vor fi înregistrate în scopul de a se colecta informații statistice în contextul prezentei Convenții.

În cercetarea biologică este inevitabilă apariția situației în care este dificil de a decide în care dintre coloanele tabelului trebuie să fie trecut un animal care va fi folosit în procedură. Nu există o metodă corectă sau greșită de a rezolva această problemă, care este o alegere individuală. Autoritatea competentă poate acorda cercetătorilor dreptul de a decide unde să fie înregistrate animalele.

Este esențial să se asigure că un animal nu este înregistrat de două ori în același tabel.

Tabelul 1)*

Numărul și tipul animalelor folosite în proceduri

În acest tabel trebuie să fie trecut numărul total al animalelor folosite în proceduri, acest total fiind împărțit pe clase sau tipuri de animale.

Tabelul 2)*

Numărul de animale folosite în proceduri pentru scopurile selectate

Acest tabel are ca scop evidențierea numărului de animale folosit în domeniile principale ale cercetării fundamentale, dezvoltării unor noi produse, evaluarea securității, diagnosticul unor boli, educație și instruire. În coloana 1 termenul „medical” se referă la medicina veterinară.

Tabelul 3)*

Numărul animalelor folosite în proceduri în scopurile selectate pentru protecția omului, animalelor și mediului, prin evaluări toxicologice sau alte evaluări legate de securitate

Acest tabel intenționează să dea mai multe detalii despre procedurile legate de protecția omului, a animalelor și a mediului, excluzând scopurile medicale. Coloana 6 include radiațiile periculoase.

Tabelul 4)*

Numărul animalelor folosite în proceduri referitoare la boli și alte tulburări

Acest tabel încearcă să ilustreze numărul animalelor folosite pentru scopuri medicale, incluzând medicina veterinară, cu referire specială la 3 domenii ale bolilor umane care au o însemnătate publică specială.

Tabelul 5)*

Numărul animalelor folosite în proceduri solicitate prin lege

O intrare în coloana „Numai părțile” va fi făcută când procedura este solicitată prin legi ale părților, în care aceste proceduri se desfășoară incluzând obligațiile internaționale pe care părțile trebuie să le respecte (de exemplu, ca parte a Convenției asupra elaborării Farmacopeei Europene sau ca stat membru al Comunității Europene).

O intrare în coloana „Numai alte părți” va fi făcută când scopul procedurii este specific cerințelor întâlnite, inclusiv cerințelor comerciale, în țări, altele decât părțile, incluzând, de asemenea, cerințele convențiilor la care acestea nu sunt încă parte.

Rubrica „Ambele” va fi folosită când procedurile privesc cerințele ambelor grupuri; în acest caz nu vor fi făcute intrări în niciuna dintre cele două coloane.

*) Tabelele 1—5 sunt reproduse în facsimil.

TABELUL 1

Numărul și tipul de animale folosite în proceduri în (anul) în (Partea)

Șoarece (<i>Mus musculus</i>)	
Șobolan (<i>Rattus norvegicus</i>)	
Cobai (<i>Cavia porcellus</i>)	
Alte rozătoare (<i>alte Rodentia</i>)	
Iepure (<i>Oryctolagus cuniculus</i>)	
Maimuțe (<i>Hominoidea</i>)	
Alți simieni (<i>Cercopithecoidea & Ceboidea</i>)	
Prosimieni (<i>Prosimia</i>)	
Câini (<i>Canis familiaris</i>)	
Pisici (<i>Felis catus</i>)	
Alte carnivore (<i>alte Carnivora</i>)	
Cai, măgari și asini (<i>Equidae</i>)	
Porci (<i>Sus</i>)	
Capre și oi (<i>Capra & Ovis</i>)	
Vite cornute (<i>Bos</i>)	
Alte mamifere (<i>alte Mammalia</i>)	
Păsări (<i>Aves</i>)	
Reptile (<i>Reptilia</i>)	
Amfibieni (<i>Amphibia</i>)	
Pești (<i>Pisces</i>)	
Total	

TABELUL 2

Numărul animalelor folosite în proceduri pentru scopurile selectate în (anul) în (Partea)

	Toate speciile	Speciile selectate		
		Rozătoare și iepuri	Câini și pisici	Primate
1 Studii biologice fundamentale (inclusiv cele medicale)				
2 Descoperirea, dezvoltarea și controlul calității (inclusiv evaluarea siguranței) produselor sau aplicațiilor pentru medicina umană și veterinară				
3 Diagnosticul bolilor				
4 Protecția omului, animalelor și mediului prin evaluări toxicologice și alte evaluări legate de siguranță				
5 Educație și formare				

TABELUL 3

Numărul animalelor folosite în proceduri pentru scopurile selectate în ceea ce privește protecția omului, animalelor și mediului prin evaluări toxicologice și alte evaluări legate de siguranță în (anul) în (Partea)

Clasificarea suplimentară a punctului 4 din Tabelul 2	Toate speciile	Speciile selectate		
		Rozătoare și iepuri	Câini și pisici	Primate
1 Substanțe folosite sau care se intenționează a fi folosite în special în agricultură				
2 Substanțe folosite sau care se intenționează a fi folosite în special în industrie				
3 Substanțe folosite sau care se intenționează a fi folosite în special în gospodăria				
4 Substanțe folosite sau care se intenționează a fi folosite în special ca și cosmetice sau obiecte de toaletă				
5 Substanțe folosite sau care se intenționează a fi folosite în special ca aditivi alimentari în consumul uman				
6 Riscul potențial sau actual al contaminării în mediul înconjurător general				

TABELUL 4

Numărul animalelor folosite în proceduri legate de boli și alte tulburări în (anul) în (Partea)

		Toate speciile	Speciile selectate		
			Rozătoare și iepuri	Câini și pisici	Primate
1	Cancer (excluzând evaluarea riscurilor carcinogenice)				
2	Bolile cardiovasculare				
3	Tulburările nervoase și mentale				
4	Alte boli la oameni și animale				

Notă: Când o procedură acoperă cancerule pentru oricare din punctele de la 2 la 4, trebuie să fie făcută o clasificare a cancerelor.

TABELUL 5

Numărul animalelor folosite în proceduri necesitate de lege în (anul) în (Partea)

	Toate speciile	Speciile selectate		
		Rozătoare și iepuri	Câini și pisici	Primate
Numai Părțile				
Numai alte Părți				
Ambele				

P R O T O C O L

de amendare a Convenției europene pentru protecția animalelor vertebrate utilizate pentru experimente și alte scopuri științifice*)

Strasbourg, 22 iunie 1998

Statele membre ale Consiliului Europei și Comunitatea Europeană, semnatare ale prezentului protocol la Convenția europeană pentru protecția animalelor vertebrate utilizate pentru experimente și alte scopuri științifice, deschis pentru semnare la Strasbourg pe 19 martie 1986,

în ceea ce privește Convenția, care include prevederi generale menite să încerce salvarea animalelor care sunt folosite pentru experimente și alte scopuri științifice de suferință, durere și disconfort și pentru ca statele membre să impună limite în folosirea animalelor pentru experimente și alte scopuri științifice, cu scopul de a înlocui asemenea folosințe, ori de câte ori este posibil, prin descoperirea unor măsuri alternative și încurajarea folosirii acestor măsuri alternative,

luând în considerație natura tehnică a acestor prevederi incluse în anexele la Convenție, recunoscând nevoia de a asigura punerea în acord a acestor prevederi cu rezultatele cercetării în teren, au fost de acord asupra următoarelor:

ARTICOLUL 1

Articolul 30 al Convenției va fi amendat după cum urmează:

„1. Părțile vor organiza, după 5 ani de la intrarea în vigoare a acestei Convenții și la fiecare 5 ani după aceea sau mai frecvent, dacă majoritatea părților o va cere, consultări multilaterale cu Consiliul Europei pentru a examina aplicarea prezentei convenții și pentru a aviza revizuirea sau extinderea oricăreia dintre prevederile sale.

2. Aceste consultări se vor realiza la întâlnirile stabilite de secretarul general al Consiliului Europei. Părțile vor comunica numele reprezentanților proprii secretarului general al Consiliului Europei cu cel puțin două luni înainte de fiecare întâlnire.

3. Depinzând de prevederile Convenției, părțile trebuie să stabilească reguli de procedură pentru consultări.“

ARTICOLUL 2

Convenția va fi suplimentată cu o nouă parte, partea XI „Amendamente“, incluzând un nou articol, articolul 31, cu următorul cuprins:

„1. Orice amendament la anexele A și B, propus de către o parte sau de către Comitetul de Miniștri ai Consiliului Europei, trebuie să fie comunicat secretarului general al Consiliului Europei și retrimis de acesta statelor membre ale Consiliului Europei, Comunităților Europene și altor state nemembre care aderă la Convenție sau care au fost invitate să adere la aceasta, în acord cu prevederile art. 34.

2. Orice amendamente propuse în acord cu prevederile paragrafului precedent trebuie să fie examinate în mai puțin de 6 luni după data retransmiterii de către secretarul general, în cadrul unei consultări multilaterale, și pot fi adoptate de două treimi din majoritatea părților. Textul adoptat trebuie să fie retransmis părților.

3. După 12 luni de la adoptarea în cadrul unei consultări multilaterale, orice amendament trebuie să intre în vigoare, mai puțin în cazurile în care o treime din numărul părții a notificat obiecții.“

ARTICOLUL 3

Articolele 31—37 ale Convenției vor deveni art. 32—8.

ARTICOLUL 4

1. Prezentul protocol va fi deschis pentru semnare semnatarilor Convenției, care pot deveni părți la acesta prin:

a) semnarea fără rezerve privind ratificarea, acceptarea ori aprobarea; sau

b) semnarea acordului pentru ratificare, acceptare sau aprobare, urmată de ratificarea, acceptarea ori aprobarea propriu-zisă.

2. Un semnatar al Convenției nu poate să semneze prezentul protocol fără rezerve privind ratificarea, acceptarea și aprobarea, nici să depună instrumentul de ratificare, acceptare sau aprobare, dacă nu a depus deja instrumentele de ratificare, acceptare ori aprobare la Convenție sau cel puțin să fi depus instrumentele de ratificare, acceptare sau aprobare simultan pentru Convenție și Protocol.

3. Statele care acced la Convenție pot, de asemenea, să accedă la prezentul protocol.

4. Instrumentele de ratificare, acceptare, aprobare sau accedere vor fi depozitate la secretarul general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 5

Prezentul protocol va intra în vigoare în a 12-a zi după data la care toate părțile la Convenție au devenit părți la prezentul protocol, în acord cu art. 4.

ARTICOLUL 6

Secretarul general al Consiliului Europei trebuie să facă o notificare statelor membre ale Consiliului Europei, altor părți la Convenție și Comunității Europene în ceea ce privește:

a) orice semnare fără rezerve privind ratificarea, acceptarea sau aprobarea;

b) orice semnare cu rezerve privind ratificarea, acceptarea sau aprobarea;

c) orice depozitare a unui instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau accedere;

d) orice dată a intrării în vigoare a prezentului protocol, în acord cu art. 5 al acestuia;

e) orice alt act, notificare sau comunicare legată de prezentul protocol.

Semnatarii, fiind împuterniciți în mod corespunzător, au semnat prezentul protocol.

Întocmit la Strasbourg la 22 iunie 1998, în limbile engleză și franceză, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar care va fi depozitat în arhivele Consiliului Europei. Secretarul general al Consiliului Europei va trimite copii certificate fiecărui stat membru al Consiliului Europei, altor părți la Convenție și Comunităților Europene.

*) Traducere.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind ratificarea Convenției europene pentru protecția animalelor vertebrate utilizate în experimente și alte scopuri științifice, adoptată la Strasbourg la 18 martie 1986, și a Protocolului de amendare a Convenției europene pentru protecția animalelor vertebrate utilizate în experimente și alte scopuri științifice, adoptat la Strasbourg la 22 iunie 1998, semnate de România la 15 februarie 2006

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind ratificarea Convenției europene pentru protecția animalelor vertebrate utilizate în experimente și alte scopuri științifice, adoptată la Strasbourg la 18 martie 1986, și a Protocolului de amendare a Convenției europene pentru

protecția animalelor vertebrate utilizate în experimente și alte scopuri științifice, adoptat la Strasbourg la 22 iunie 1998, semnate de România la 15 februarie 2006, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 11 iulie 2006.
Nr. 934.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 532
din 27 iunie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, precum și a dispozițiilor art. 83 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, dispozițiile alin. (4) ale acestui articol, iar nu cele ale alin. (1), pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, cu referire și la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 8.674/2005, **Tribunalul Cluj — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, precum și a dispozițiilor art. 83 din Codul penal**, excepție ridicată de Attila Botoș în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în ceea ce privește art. 79 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, că obligarea conducătorului unui autovehicul, suspectat că se află în stare de ebrietate, de a se supune, sub sancțiune penală,

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, precum și a dispozițiilor art. 83 din Codul penal, excepție ridicată de Attila Botoș în Dosarul nr. 8.674/2005 al Tribunalului Cluj — Secția penală.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, precizând mai întâi că din modul în care este argumentată excepția rezultă că obiectul acesteia îl constituie, cât privește art. 79 din

recoltării probelor biologice în vederea stabilirii alcoolemiei este contrară prevederilor constituționale ale art. 22 alin. (1) și (2) referitoare la dreptul persoanei la viață și la integritate fizică și psihică, potrivit cărora nimeni nu poate fi supus torturii sau unui tratament inuman ori degradant. Această obligare a conducătorului de autovehicul de a se supune recoltării probelor biologice constituie, în opinia autorului excepției, o încălcare a prezumției de nevinovăție, consacrată de art. 23 alin. (11) din Constituție, respectiv de art. 11 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și de art. 14 pct. 2 din Pactul internațional privind drepturile civile și politice, întrucât „obligă pur și simplu cetățeanul să contribuie la punerea lui sub acuzare”. De asemenea, aceleași dispoziții legale sunt considerate contrare și art. 53 alin. (1) din Legea fundamentală, privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Autorul excepției susține că art. 83 din Codul penal încalcă principiul neretroactivității legii penale, precum și principiul legalității pedepsei, deoarece „obligă instanța de judecată” să îi aplice o pedeapsă cu executarea în regim de detenție, cu toate că anterior legea a dat posibilitatea să i se aplice acestuia o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării.

Tribunalul Cluj – Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textele de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor din Legea fundamentală invocate, astfel încât excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit încheierii de sesizare a Curții, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, cât privește art. 79 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, alin. (1) al acestui articol, care incriminează fapta constând în conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul sau tramvai de către o persoană care are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge ori o concentrație ce depășește 0,40 mg/l alcool pur în aerul expirat sau care se află sub influența unor substanțe ori produse stupefiante sau medicamente cu efecte similare acestora. Din examinarea susținerilor autorului excepției se constată însă că acesta critică, în realitate, prevederile alin. (4) al art. 79 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002,

potrivit cărora „*Refuzul, împotrivirea sau sustragerea unei persoane care conduce pe drumurile publice un autovehicul sau tramvai de a se supune recoltării probelor biologice în vederea stabilirii alcoolemiei ori a consumului de produse sau substanțe stupefiante ori a medicamentelor cu efecte similare acestora sau testării aerului expirat se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani*”. Se susține în acest sens că obligarea conducătorului unui autovehicul, suspectat că se află în stare de ebrietate, de a se supune, sub sancțiune penală, recoltării probelor biologice în vederea stabilirii alcoolemiei, este contrară prevederilor constituționale și din actele internaționale invocate.

Așa fiind, Curtea urmează să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 958 din 28 decembrie 2002, mai sus citate, precum și a dispozițiilor art. 83 din Codul penal, acest din urmă text de lege având următorul cuprins:

„Dacă în cursul termenului de încercare cel condamnat a săvârșit din nou o infracțiune, pentru care s-a pronunțat o condamnare definitivă chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă suspendarea condiționată, dispunând executarea în întregime a pedepsei, care nu se contopește cu pedeapsa aplicată pentru noua infracțiune.

Revocarea suspendării pedepsei nu are loc însă, dacă infracțiunea săvârșită ulterior a fost descoperită după expirarea termenului de încercare.

Dacă infracțiunea ulterioară este săvârșită din culpă, se poate aplica suspendarea condiționată a executării pedepsei chiar dacă infractorul a fost condamnat anterior cu suspendarea condiționată a executării pedepsei. În acest caz nu mai are loc revocarea primei suspendări.

La stabilirea pedepsei pentru infracțiunea săvârșită după rămânerea definitivă a hotărârii de suspendare nu se mai aplică sporul prevăzut de lege pentru recidivă.”

În motivarea criticii de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 se invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 22 alin. (1) și (2) referitoare la dreptul persoanei la viață și la integritatea fizică și psihică, respectiv potrivit cărora nimeni nu poate fi supus torturii sau unui tratament inuman ori degradant, ale art. 23 alin. (11) privitoare la prezumția de nevinovăție și ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Se invocă, de asemenea, încălcarea art. 11 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și a art. 14 pct. 2 din Pactul internațional privind drepturile civile și politice, privind prezumția de nevinovăție, cu raportare la art. 20 din Legea fundamentală.

Art. 83 din Codul penal este criticat în raport cu prevederile Legii fundamentale cuprinse în art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii și în art. 23 alin. (12) care consacră principiul legalității pedepsei.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

I. În ceea ce privește dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 criticate, Curtea constată că s-a mai pronunțat în jurisprudența sa, în raport cu aceleași prevederi constituționale și din acte internaționale invocate în prezenta cauză și cu o motivare similară. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 493 din 29 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 961 din 31 octombrie 2005, Curtea a statuat, pentru considerentele acolo reținute, că art. 79 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 nu contravine dispozițiilor constituționale ale art. 22 alin. (1) și (2),

ale art. 23 alin. (11) și ale art. 53 alin. (1). În ceea ce privește invocarea încălcării dispozițiilor art. 20 din Constituție, cu referire la prevederile art. 11 pct. 1 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și ale art. 14 pct. 2 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, Curtea a reținut, în considerentele aceleiași decizii, că, întrucât textul de lege criticat nu contravine principiului constituțional al prezumției de nevinovăție, nu se pune problema încălcării celor două texte din documentele internaționale menționate și, pe cale de consecință, nici a incidenței art. 20 din Constituție.

Deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, cele statuate prin decizia menționată își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, precum și a dispozițiilor art. 83 din Codul penal, excepție ridicată de Attila Botoș în Dosarul nr. 8.674/2005 al Tribunalului Cluj — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 iunie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 538

din 27 iunie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Constantin Colțatu în Dosarul nr. 30.175/3/2005 al Curții de Apel București — Secția a V-a comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 martie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 30.175/3/2005, **Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. 2 din Codul de procedură civilă**. Excepția a fost ridicată de Constantin Colțatu într-un litigiu având ca obiect soluționarea unei cereri de recuzare a tuturor judecătorilor Tribunalului București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că dispozițiile legale criticate, prin eliminarea posibilității de a se recuza toți judecătorii unei instanțe, încalcă accesul liber la justiție și dreptul la apărare.

Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile legale criticate nu contravin Constituției, ci limitează doar cazurile în care pot fi exercitate anumite drepturi procesuale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată

președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, așa cum a statuat și Curtea Constituțională în jurisprudența sa.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 28 alin. 2 din Codul de procedură civilă, introdus prin art. 1 pct. 6 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de

procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005, având următorul cuprins: „*Nu se pot recuza toți judecătorii unei instanțe sau ai unei secții a acesteia.*”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 24 alin. (1) referitoare la dreptul la apărare și ale art. 124 privind înfăptuirea justiției.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra dispozițiilor legale criticate — raportate la prevederile art. 21 alin. (1) și (2) și art. 124 alin. (2) din Constituție — Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 319/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 16 mai 2006, statuând că stabilirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Prin reglementările criticate legiuitorul nu a înțeles să limiteze accesul liber la justiție sau dreptul la apărare, ci să asigure un climat de ordine, indispensabil exercitării, în condiții optime, a acestor drepturi constituționale. Exercițarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru juridic, stabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, de natură a preveni eventualele abuzuri și tergiversarea soluționării cauzelor deduse judecătii.

Neintervenind elemente noi de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția acestei decizii sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Constantin Colțatu în Dosarul nr. 30.175/3/2005 al Curții de Apel București — Secția a V-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 iunie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 546

din 6 iulie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2004 pentru modificarea Codului de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Gábor Kozsokár	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător

Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Mihaela Cîrstea	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2004 pentru modificarea

Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Federalcoop Constanța în Dosarul nr. 1.289/C/2005 al Curții de Apel Constanța — Secția civilă.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, consilierul juridic Ștefan Ion, cu delegație la dosar. Lipsește partea Bankcoop, prin lichidatorii săi, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul autorului excepției de neconstituționalitate solicită admiterea acesteia.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.289/C/2005, **Curtea de Apel Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (2) și (3) din Legea nr. 493/2004 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 65/2004 pentru modificarea Codului de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Federalcoop Constanța cu prilejul soluționării unui recurs civil.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale privind neretroactivitatea legii civile, accesul liber la justiție, imparțialitatea justiției și garantarea căilor de atac, deoarece permit soluționarea recursului de aceeași instanță de judecată care a judecat cauza în apel, iar nu de instanța superioară în grad celei care a pronunțat hotărârea atacată, așa cum prevedea Codul de procedură civilă la data introducerii acțiunii.

Curtea de Apel Constanța — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât „împrejurarea că aceeași instanță este competentă să judece atât apelul, cât și recursul împotriva sentinței pronunțate de judecătoria nu este de natură să confere caracter neconstituțional textului de lege dedus controlului și nu are semnificația unei îngărdiri aduse efectivității căilor de atac“.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Avocatul Poporului arată că textele de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să

soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Deși din încheierea de sesizare și concluziile scrise depuse de autorul excepției în motivarea acesteia, rezultă că dispozițiile de lege supuse controlului de constituționalitate sunt cele ale art. II alin. (2) și (3) din Legea nr. 493/2004, în realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. II alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2004 pentru modificarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 840 din 14 septembrie 2004, ordonanță aprobată cu modificări prin Legea nr. 493/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.071 din 18 noiembrie 2004.

Textele de lege criticate au următoarea redactare:

„(2) *Căile de atac se judecă de instanțele competente, potrivit prezentei ordonanțe de urgență.*

(3) *În cazurile prevăzute la alin. (2), apelurile aflate pe rolul curților de apel la data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență se trimit la tribunale, iar recursurile aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție se trimit la curțile de apel. Trimiterea dosarelor se va face prin declinarea competenței, prin încheiere irevocabilă, dată în camera de consiliu, fără citarea părților.“*

Prevederile constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 124 cu privire la înfăptuirea justiției și ale art. 129 referitoare la folosirea căilor de atac.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate reglementează modificarea competenței de soluționare a căilor de atac, prevăzând trimiterea la tribunale, pe cale administrativă, a apelurilor aflate pe rolul curților de apel la data intrării în vigoare a legii de aprobare a ordonanței de urgență criticate, respectiv trimiterea la curțile de apel a recursurilor aflate, la același moment, pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție. Stabilirea, prin aceste dispoziții de lege, a unor noi reguli de competență a instanțelor judecătorești a fost determinată de necesitatea deblocării activității de soluționare a căilor de atac, pentru a asigura soluționarea acestora în termenul rezonabil impus de art. 21 alin. (3) din Constituție.

Soluția criticată de autorul excepției a mai fost, de altfel, examinată de Curtea Constituțională, care a statuat, prin Decizia nr. 361 din 5 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 22 august 2005, și Decizia nr. 616 din 17 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 19 ianuarie 2006, că „dispozițiile legale criticate constituie norme de procedură, iar potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) și art. 129 din Legea fundamentală, este la latitudinea legiuitorului reglementarea competenței, a procedurii și a căilor de atac“. De asemenea, Curtea a constatat că normele criticate urmăresc reglementarea unor situații tranzitorii, fără a îngărda accesul liber la justiție al persoanelor, întrucât căile de atac respective — apelul și recursul — se soluționează de complete diferite de cele care au pronunțat hotărârea atacată, asigurându-se astfel respectarea tuturor drepturilor și garanțiilor procesuale ale părților.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, argumentarea și soluția reținute în deciziile de mai sus își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2004 pentru modificarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Federalcoop Constanța în Dosarul nr. 1.289/C/2005 al Curții de Apel Constanța — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 iulie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 551

din 6 iulie 2006

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. 1 pct. 1
din Codul de procedură civilă**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Mihaela Cîrstea	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Petru Takacs și Mariana Takacs în Dosarul nr. 10.393/R/2005 al Judecătoria Satu Mare.

La apelul nominal, lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 10.393/R/2005, **Judecătoria Satu Mare a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de către pârâții Petru Takacs și Mariana Takacs într-o cauză civilă având ca obiect constatarea nulității absolute a unui contract de vânzare-cumpărare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 4, 11, ale art. 16 alin. (1) și (2), ale art. 21 alin. (3), ale art. 24 alin. (1) și ale art. 124 alin. (1) și (2), precum și celor ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin aceea că stabilesc facultatea și nu

obligația instanței de a suspenda judecata în cazul în care soluționarea procesului depinde de existența sau inexistența unui drept care face obiectul altei judecăți.

Judecătoria Târgoviște, invocând Decizia Curții Constituționale nr. 262 din 15 octombrie 2002, apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 244 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, care are următorul conținut:

„Instanța poate suspenda judecata:

1. când dezlegarea pricinii atârână, în totul sau în parte, de existența sau neexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți;”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că art. 244 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă reglementează unul din cazurile de suspendare facultativă a judecății care dă judecătorului posibilitatea să

aprecieze utilitatea suspendării, evitând prelungirea artificială și nejustificată a procesului și asigurând astfel părților exercitarea drepturilor procesuale cu bună-credință, fără a aduce atingere drepturilor și intereselor legitime ale celorlalte părți.

De altfel, asupra constituționalității acestui text de lege, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 262 din 15 octombrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 6 noiembrie

2002, și Decizia nr. 652 din 8 decembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 23 ianuarie 2006, statuând că este constituțional.

Curtea constată însă că, în speță, aspectele invocate de autorii excepției nu reprezintă critici de neconstituționalitate, ci privesc aplicarea legii și completarea acesteia, care nu intră în competența de soluționare a Curții.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Petru Takacs și Mariana Takacs în Dosarul nr. 10.393/R/2005 al Judecătoriei Satu Mare.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 iulie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 556

din 6 iulie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 57 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 57 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Star XXL” — S.R.L. Rădăuți în Dosarul nr. 62/2006 (nr. vechi 145/2/2006) al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal, răspunde, pentru partea Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații, reprezentantul legal cu delegație la dosar și se constată lipsa autorului excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul părții prezente pune, în principal, concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, deoarece autorul excepției nu a motivat cererea și, în subsidiar, ca neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale

criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate. În acest sens depune și concluzii scrise.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, deoarece autorul acesteia nu a arătat în ce constă contrarietatea dispozițiilor art. 57 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 cu prevederile din Legea fundamentală invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 martie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 62/2006 (nr. vechi 145/2/2006), **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 57 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Star XXL” — S.R.L. Rădăuți în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei acțiuni în contencios administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul legal criticat pune contravenientul în situația de a nu mai putea continua activitatea pentru care a fost înființată societatea și, în consecință, de a nu mai putea onora contractele încheiate cu furnizorii de programe TV și cu abonații rețelei de televiziune prin cablu.

Or, o asemenea împrejurare este de natură a restrânge libertatea economică garantată de Legea fundamentală.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece desfășurarea unei activități comerciale licite și în condiții de liberă concurență nu este îngădită de reglementarea și stabilirea unui cadru legal concret ori de respectarea unor termene prevăzute în domeniul specializat.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece măsura sancționatorie a suspendării activității nu aduce atingere dispozițiilor constituționale invocate. Astfel, statul are obligația de a acționa pentru apărarea intereselor generale ale societății, iar agenții economici trebuie să se integreze cadrului constituțional în concordanță cu interesul public. În situația în care prin activitatea desfășurată nu au fost aduse încălcări ale legii penale, sancțiunea administrativă poate fi contestată în instanță potrivit principiului constituțional al liberului acces la justiție.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu aduc atingere principiului constituțional referitor la libertatea individuală care garantează exercitarea liberei inițiative și accesul persoanei la o activitate economică „în condițiile legii”, ci, dimpotrivă, nu face decât să sancționeze nerespectarea unor astfel de condiții legale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29

din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 57 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 27 iunie 2002, cu următorul conținut: „*Dacă în termen de 90 de zile de la data scadenței furnizorului nu achită tariful și penalitățile datorate, ANRC sau I.G.C.T.I., după caz, îi poate suspenda sau retrage dreptul de a mai furniza rețele ori servicii de comunicații electronice pe baza autorizației generale sau licența de utilizare a frecvențelor radioelectrice ori a resurselor de numerotație.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 45 referitoare la *Libertatea economică* și art. 53 referitoare la *Restrangerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că invocarea, în motivarea excepției de neconstituționalitate, a art. 45 și 53 din Legea fundamentală nu este pertinentă, dat fiind că aceste texte constituționale se referă la drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, iar autorul excepției este persoană juridică.

Dispoziția sancționatorie cuprinsă în art. 57 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 nu contravine principiilor consacrate prin Legea fundamentală, dimpotrivă, constituie un instrument de garantare a îndeplinirii obligației de respectare a legii, prevăzută de art. 1 alin. (5) din Constituție.

În acest sens, este de reținut că, potrivit art. 47 și art. 48 din actul normativ menționat, furnizorii de rețele și de servicii de comunicații electronice autorizați în condițiile prezentei ordonanțe de urgență datorează Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații un tarif de monitorizare, iar, potrivit art. 19, au obligația să plătească un tarif de utilizare a spectrului și de utilizare a resurselor de numerotație. Aplicarea de penalizări și suspendarea dreptului *de a mai furniza rețele ori servicii de comunicații electronice pe baza autorizației generale sau licența de utilizare a frecvențelor radioelectrice ori a resurselor de numerotații* constituie, în acest caz, mijloace de garantare a respectării legii, în concordanță cu prevederile Constituției.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 57 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Star XXL” — S.R.L. Rădăuți în Dosarul nr. 62/2006 (nr. vechi 145/2/2006) al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 iulie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII PUBLICE

ORDIN

privind aprobarea modelului contractului de management al spitalului public

Având în vedere prevederea art. 178 alin. (4) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 862/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății Publice, văzând Referatul de aprobare nr. EN 2.516 din 27 iulie 2006 al Direcției generale organizare, resurse umane, dezvoltare profesională și salarizare,

ministrul sănătății publice emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă modelul contractului de management al spitalului public, încheiat între managerul spitalului public și Ministerul Sănătății Publice, prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Pentru unitățile sanitare cu paturi aparținând ministerelor și instituțiilor din sistemul apărării, ordinii publice și siguranței naționale, contractul de management al spitalului se încheie între comandant/directorul general și șeful direcției medicale din minister.

Art. 2. — (1) Se aprobă lista indicatorilor de performanță ai managementului spitalului public, prevăzută în anexa nr. 2.

(2) Metodologia de calcul al indicatorilor și valorile medii naționale sunt aprobate și transmise de Ministerul Sănătății

Publice, anual, autorităților de sănătate publică județene și a municipiului București, precum și ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății Publice, autoritățile de sănătate publică județene și a municipiului București, ministerele și instituțiile cu rețea sanitară proprie, precum și unitățile sanitare cu paturi vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății publice,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

București, 27 iulie 2006.
Nr. 922.

ANEXA Nr. 1

CONTRACT DE MANAGEMENT al spitalului public

I. Părțile contractului

1. Ministerul Sănătății Publice sau ministerul, instituția cu rețea sanitară proprie, după caz, reprezentat prin ministru ori directorul instituției cu rețea sanitară proprie,, pe de o parte, și

2. a) Manager persoană fizică, domnul/doamna, domiciliat/domiciliată în, str. nr., județul/sectorul, posesor/posesoare al/a buletinului/cărții de identitate seria nr., codul numeric personal, în calitate de manager al Spitalului, cu sediul în localitatea, județul/municipiul București, sau

b) Persoana juridică, reprezentată prin domnul/doamna, domiciliat/domiciliată în, str. nr., județul/sectorul, posesor/posesoare al/a buletinului/cărții de identitate seria nr., codul numeric personal, în calitate de manager al Spitalului, cu sediul în localitatea, județul/municipiul București, pe de altă parte,

am convenit încheierea prezentului contract de management.

II. Obiectul contractului

Organizarea și conducerea activității Spitalului, pe baza obiectivelor și a indicatorilor cuprinși în proiectul de management, prevăzut în anexa la prezentul contract de management, în scopul furnizării de servicii medicale și alte servicii, pe baza principiilor privind echitatea, necesitatea, eficacitatea, calitatea și eficiența

III. Durata contractului

(1) Prezentul contract de management se încheie pe o durată de 3 ani.

(2) Prezentul contract de management poate fi prelungit sau poate înceta înainte de termen, în urma evaluării anuale, efectuată pe baza criteriilor de performanță.

IV. Drepturile și obligațiile părților

A.1. Drepturile managerului

Managerul are următoarele drepturi:

1. dreptul la concediu de odihnă anual, conform prevederilor legale;
2. dreptul la securitate și sănătate în muncă;
3. dreptul la formare profesională, în condițiile legii;
4. dreptul la informare nelimitată asupra activității spitalului, având acces la toate documentele privind activitatea medicală și economico-financiară a acestuia;
5. dreptul de a fi sprijinit de către consiliul consultativ în rezolvarea problemelor de strategie, organizare și funcționare a spitalului, precum și în activitatea de identificare de surse pentru creșterea veniturilor proprii ale spitalului, în condițiile legii;
6. dreptul de a fi sprijinit de consiliul medical în implementarea activităților pentru îmbunătățirea standardelor clinice și a modelelor de practică, în monitorizarea și evaluarea activității medicale, precum și întărirea disciplinei economico-financiare;
7. dreptul de a fi susținut în realizarea activităților specifice de consiliul științific, consiliul etic, precum și de alte comisii pe care le înființează, ale căror atribuții și responsabilități sunt aprobate de comitetul director și sunt prevăzute în regulamentul de organizare și funcționare a spitalului;
8. dreptul de a revoca membrii comitetului director în cazul neîndeplinirii atribuțiilor ce le revin;
9. dreptul de a revoca șefii de secții în cazul nerealizării indicatorilor specifici timp de cel puțin un an;
10. dreptul de a păstra postul avut anterior încheierii prezentului contract de management, la rezilierea/încetarea acestuia, în cadrul aceleiași unități sanitare/instituții, pentru managerii medici și farmaciști persoane fizice.

A.2. Obligațiile managerului

Managerul are următoarele obligații:

A.2.1. în domeniul strategiei serviciilor medicale:

1. elaborează, pe baza nevoilor de servicii medicale ale populației din zona arondată, planul de dezvoltare a spitalului pe perioada mandatului, împreună cu ceilalți membri ai comitetului director și pe baza propunerilor consiliului medical; planul de dezvoltare a spitalului se aprobă de autoritatea de sănătate publică, respectiv de Ministerul Sănătății Publice, după caz, sau ministerele și instituțiile cu rețea sanitară proprie; planul de dezvoltare a spitalului se structurează pe etape anuale, evaluate la sfârșitul fiecărui an financiar;
2. aprobă formarea și utilizarea fondului de dezvoltare al spitalului, pe baza propunerilor comitetului director și a consiliului medical, cu respectarea prevederilor legale;
3. aprobă planul anual de furnizare de servicii medicale, elaborat de comitetul director, la propunerea consiliului medical;
4. aprobă măsurile propuse de comitetul director pentru dezvoltarea activității spitalului, în concordanță cu nevoile de servicii medicale ale populației;
5. elaborează și pune la dispoziție consiliului consultativ rapoarte privind activitatea spitalului și participă la dezbaterile privind problemele de strategie și de organizare și funcționare a spitalului;
6. face propuneri, pe baza analizei în cadrul comitetului director și a consiliului medical, privind structura organizatorică, reorganizarea, schimbarea sediului și a denumirii unității în vederea aprobării de către Ministerul Sănătății Publice sau, după caz, de către ministerele care au spitale în subordine ori în administrare sau rețea sanitară proprie, în conformitate cu reglementările legale în vigoare;
7. aplică strategiile și politica de dezvoltare în domeniul sanitar ale Ministerului Sănătății Publice, adecvate la necesarul de servicii medicale pentru populația deservită; în cazul ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie, aplică strategiile specifice de dezvoltare în domeniul medical;

A.2.2. în domeniul managementului economico-financiar:

8. aprobă și urmărește realizarea planului anual de achiziții publice;
9. aprobă lista investițiilor și a lucrărilor de reparații curente și capitale care urmează să se realizeze într-un exercițiu financiar, în condițiile legii, la propunerea consiliului medical și a comitetului director, cu avizul autorității de sănătate publică județene sau a municipiului București, al direcției medicale/structurii similare din ministerele și instituțiile cu rețea sanitară proprie sau al Ministerului Sănătății Publice, după caz;
10. aprobă bugetul de venituri și cheltuieli al spitalului public, cu acordul ordonatorului de credite ierarhic superior;
11. aprobă repartizarea bugetului de venituri și cheltuieli al spitalului, pe secții, laboratoare și compartimente și alte structuri din spital, pe baza propunerilor fundamentate ale șefilor de secții, laboratoare și compartimente din structura spitalului;
12. urmărește execuția bugetului de venituri și cheltuieli pe secții, laboratoare și compartimente, conform contractului încheiat cu șefii acestor structuri ale spitalului;
13. răspunde de respectarea disciplinei economico-financiare la nivelul secțiilor și compartimentelor, prin intermediul consiliului medical;
14. în cazul existenței unor datorii la data încheierii prezentului contract de management, acestea vor fi evidențiate separat, stabilindu-se posibilitățile și intervalul în care vor fi lichidate în condițiile legii;
15. efectuează plăți, fiind ordonator secundar sau terțiar de credite, după caz, conform legii;
16. împreună cu consiliul consultativ, identifică surse pentru creșterea veniturilor proprii ale spitalului, în limitele legii;
17. negociază și încheie în numele și pe seama spitalului contracte de furnizare de servicii medicale cu casa de asigurări de sănătate județeană sau a municipiului București ori, după caz, cu Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării,

Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, Casa Asigurărilor de Sănătate a Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului și, după caz, cu case de asigurări de sănătate private și alți operatori economici;

18. răspunde de organizarea și desfășurarea activității de audit public intern, conform legii. Pentru ministerele și instituțiile cu rețea sanitară proprie activitatea de audit intern se desfășoară conform reglementărilor proprii;

A.2.3. în domeniul managementului performanței/calității serviciilor:

19. întreprinde măsurile necesare și urmărește realizarea indicatorilor de performanță ai managementului spitalului public, prevăzuți în anexa nr. 2 la ordin. Nivelul indicatorilor de performanță specifici spitalului se stabilește anual de către autoritatea de sănătate publică județeană ori a municipiului București sau de Ministerul Sănătății Publice, după caz. Nivelul indicatorilor de performanță specifici spitalelor din subordinea ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie se stabilește anual de către acestea. În situații excepționale, din motive neimputabile conducerii spitalului, nivelul indicatorilor poate fi renegociat o singură dată în cursul anului;

20. nominalizează coordonatorii și răspunde de implementarea și raportarea indicatorilor programelor și subprogramelor de sănătate derulate la nivelul spitalului, conform metodologiei elaborate de Ministerul Sănătății Publice;

21. răspunde de crearea condițiilor necesare prestării unor acte medicale de calitate de către personalul medico-sanitar din spital;

22. urmărește implementarea protocoalelor de practică medicală la nivelul spitalului, pe baza recomandărilor consiliului medical;

23. urmărește realizarea activităților de control al calității serviciilor medicale oferite de spital, coordonată de directorul medical, cu sprijinul consiliului medical și al celui științific;

24. negociază și încheie în numele și pe seama spitalului protocoale de colaborare și/sau contracte cu alți furnizori de servicii pentru asigurarea continuității și creșterii calității serviciilor medicale;

25. răspunde, împreună cu consiliul medical, de asigurarea condițiilor adecvate de cazare, igienă, alimentație și prevenirea infecțiilor nozocomiale, în conformitate cu normele stabilite de Ministerul Sănătății Publice;

26. răspunde de monitorizarea și raportarea indicatorilor specifici activității medicale, financiare, economice, precum și a altor date privind activitatea de supraveghere, prevenire și control, în conformitate cu reglementările legale în vigoare;

27. analizează modul de îndeplinire a obligațiilor membrilor comitetului director, ai consiliului medical, consiliului științific și consiliului etic, pentru spitalele clinice și institutele și centrele medicale clinice, dispunând măsuri de îmbunătățire a activității;

28. urmărește modul de aplicare a prevederilor legale în vigoare cu privire la respectarea drepturilor pacientului și dispune măsuri atunci când se constată încălcarea acestora;

A.2.4. în domeniul managementului resurselor umane:

29. aprobă regulamentul intern al spitalului, precum și fișa postului pentru personalul angajat;

30. înființează, cu aprobarea comitetului director, comisii specializate în cadrul spitalului, necesare pentru realizarea unor activități specifice, cum ar fi: comisia medicamentului, nucleul de calitate, comisia de analiză a decesului etc., ale căror organizare și funcționare se precizează în regulamentul de organizare și funcționare a spitalului;

31. stabilește și aprobă numărul de personal pe categorii și locuri de muncă, pe baza propunerilor șefilor de secții și servicii, cu respectarea reglementărilor legale în vigoare;

32. organizează concurs pentru ocuparea funcțiilor din cadrul comitetului director. Numește membrii comitetului director, cu excepția spitalelor din subordinea ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie;

33. aprobă organizarea concursurilor pentru posturile vacante, numește și eliberează din funcție personalul spitalului, în condițiile legii;

34. aprobă programul de lucru pe locuri de muncă și categorii de personal, pentru personalul aflat în subordine;

35. realizează evaluarea performanțelor profesionale ale personalului aflat în subordine directă, conform structurii organizatorice, și soluționează contestațiile în funcție de nivelul ierarhic la care s-au făcut;

36. aprobă planul de formare și perfecționare a personalului, în conformitate cu legislația în vigoare;

37. negociază contractul colectiv de muncă la nivel de spital, cu excepția spitalelor din subordinea ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie, cărora li se aplică reglementările specifice în domeniu;

38. încheie contract de administrare, pe durata mandatului, cu șefii de secții, laboratoare și servicii. În cuprinsul acestui contract de administrare sunt prevăzuți indicatorii de performanță, al căror nivel se aprobă anual de către managerul spitalului, după negocierea cu fiecare șef de secție;

39. urmărește încheierea asigurărilor de malpraxis de către personalul medical din subordine;

40. respectă prevederile legale privind incompatibilitățile și conflictul de interese;

A.2.5. în domeniul managementului administrativ:

41. aprobă și urmărește respectarea regulamentului de organizare și funcționare, cu avizul autorității de sănătate publică județene, a municipiului București, al direcției medicale sau structurii similare din ministerele și instituțiile cu rețea sanitară proprie sau al Ministerului Sănătății Publice, după caz;

42. reprezintă spitalul în relațiile cu terțe persoane fizice sau juridice;

43. încheie acte juridice în numele și pe seama spitalului, conform legii;

44. răspunde de modul de îndeplinire a obligațiilor asumate prin contracte și dispune măsuri de îmbunătățire a activității spitalului;

45. încheie contracte și asigură condiții corespunzătoare pentru desfășurarea activităților de învățământ și cercetare științifică, în conformitate cu metodologia elaborată de Ministerul Sănătății Publice;

46. răspunde de obținerea autorizației sanitare de funcționare și a certificatului de acreditare, în condițiile prevăzute de lege;

47. asigură respectarea prevederilor legale în vigoare referitoare la păstrarea secretului profesional, păstrarea confidențialității datelor pacienților internați, informațiilor și documentelor referitoare la activitatea spitalului;

48. pune la dispoziție organelor și organismelor competente, la solicitarea acestora, în condițiile legii, date privind activitatea spitalului;

49. prezintă autorității de sănătate publică județene, a municipiului București, direcției medicale sau structurilor similare din ministerele și instituțiile cu rețea sanitară proprie sau Ministerului Sănătății Publice, după caz, informări trimestriale și anuale cu privire la patrimoniul dat în administrare, realizarea indicatorilor activității medicale, precum și la execuția bugetului de venituri și cheltuieli;

50. răspunde de organizarea arhivei spitalului și asigurarea securității documentelor prevăzute de lege, în format scris și electronic;

51. aprobă utilizarea bazei de date medicale a spitalului pentru activități de cercetare medicală, în condițiile legii;

52. răspunde de organizarea unui sistem de înregistrare și rezolvare a sugestiilor, sesizărilor și reclamațiilor referitoare la activitatea spitalului;

53. conduce activitatea curentă a spitalului, în conformitate cu reglementările în vigoare;

54. împreună cu comitetul director, elaborează planul de acțiune pentru situații speciale și coordonează asistența medicală în caz de război, dezastre, atacuri teroriste, conflicte sociale și alte situații de criză, conform dispozițiilor legale în vigoare;

55. propune spre aprobare autorității de sănătate publică județene sau a municipiului București, direcției medicale ori structurii medicale similare din ministerele și instituțiile cu rețea sanitară proprie sau Ministerului Sănătății Publice, după caz, un înlocuitor pentru perioadele când nu este prezent în spital;

56. nu poate transmite altei persoane drepturile și obligațiile care rezultă din prezentul contract de management, cu excepția cazurilor de indisponibilitate.

B.1. Drepturile Ministerului Sănătății Publice/ministerului sau instituției cu rețea sanitară proprie

Ministerul Sănătății Publice/ministerul sau instituția cu rețea sanitară proprie are următoarele drepturi:

1. dreptul la informare nelimitată asupra activității spitalului, putând solicita documente referitoare la activitatea medicală și economico-financiară a unității, cu respectarea legii drepturilor pacientului;

2. dreptul de a revoca managerul, la propunerea comisiei de evaluare, numită prin ordin al ministrului sănătății publice sau, după caz, prin ordin ori decizie a miniștrilor și conducătorilor instituțiilor cu rețele sanitare proprii;

3. dreptul de a fi informat prompt asupra evenimentelor deosebite legate de activitatea spitalului.

B.2. Obligațiile Ministerului Sănătății Publice/ministerului sau instituției cu rețea sanitară proprie

Ministerul Sănătății Publice/ministerul sau instituția cu rețea sanitară proprie are următoarele obligații:

1. asigură managerului libertate în conducerea și organizarea activității spitalului, în condițiile legii;

2. oferă suport consultativ privind strategia de dezvoltare a serviciilor de sănătate;

3. pune la dispoziția managerului date comparative privind performanța altor spitale sau unități sanitare;

4. furnizează, la cererea managerului, suport tehnic privind elaborarea planurilor de dezvoltare, management financiar, implementarea de protocoale de practică medicală, colectare și analiză de date pentru indicatori de performanță;

5. urmărește realizarea de către managerul de spital a îndeplinirii obiectivelor și indicatorilor de performanță ai managementului spitalului, precum și execuția bugetului de venituri și cheltuieli;

6. analizează și evaluează periodic și ori de câte ori este nevoie sau la sesizarea organelor abilitate ale statului performanțele unităților sanitare publice cu paturi, care sunt în relații contractuale cu casele de asigurări de sănătate, numind o comisie de evaluare;

7. analizează direct sau prin intermediul autorității de sănătate publică, trimestrial sau ori de câte ori este nevoie, respectarea legislației în ceea ce privește realizarea planului de achiziții publice, a investițiilor și a lucrărilor de reparații curente și capitale și a execuției bugetului de venituri și cheltuieli.

V. Răspunderea părților

1. Pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor prevăzute de prezentul contract de management părțile răspund potrivit prevederilor legii.

2. Managerul răspunde civil, contravențional, material sau penal, după caz, pentru nerespectarea prevederilor legale și pentru daunele produse spitalului prin orice acte contrare intereselor acestuia.

VI. Forța majoră

1. Niciuna dintre părțile contractante nu răspunde de neexecutarea la termen și/sau de executarea în mod necorespunzător, total sau parțial, a oricărei obligații care îi revine în baza prezentului contract de management, dacă neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligației respective a fost cauzată de forța majoră, astfel cum este definită de lege.

2. Partea care invocă forța majoră este obligată să notifice celeilalte părți, în termen de (zile, ore), producerea evenimentului și să ia toate măsurile posibile în vederea limitării consecințelor lui.

3. Dacă în termen de (zile, ore) de la producere evenimentul respectiv nu încetează, părțile au dreptul să își notifice încetarea deplin drept a prezentului contract de management, fără ca vreuna dintre ele să pretindă daune-interese.

4. Forța majoră se constată de către o autoritate competentă.

VII. Modificarea contractului de management

Prevederile prezentului contract de management se vor adapta corespunzător reglementărilor legale ulterioare încheierii acestuia și care îi sunt aplicabile.

VIII. Încetarea contractului de management

Prezentul contract de management încetează prin:

- a) expirarea perioadei pentru care a fost încheiat;
- b) revocarea din funcție a managerului, în cazul:
 - nerealizării indicatorilor de performanță ai managementului spitalului public, prevăzuți în anexa nr. 2 la ordin, timp de minimum un an, din motive imputabile acestuia;
 - în situația existenței unei culpe grave în neîndeplinirea obligațiilor managerului;
- c) acordul de voință al părților semnatare;
- d) apariția unei situații de incompatibilitate sau conflict de interese prevăzute de lege;
- e) nerespectarea termenului de înlăturare a motivelor de incompatibilitate ori de conflict de interese;
- f) decesul sau punerea sub interdicție judecătorească a managerului;
- g) insolvența, falimentul managerului persoana juridică care a numit managerul;
- h) împlinirea vârstei de pensionare prevăzută de lege.

IX. Litigii

Litigiile izvorâte din încheierea, executarea, modificarea, încetarea și interpretarea clauzelor prezentului contract de management se rezolvă pe cale amiabilă. În cazul în care divergențele nu se soluționează pe cale amiabilă, litigiile vor fi rezolvate de instanțele judecătorești competente.

X. Dispoziții finale

Prevederile prezentului model de contract de management pot fi completate cu dispoziții specifice, inclusiv indicatori de performanță, corelați cu specificul fiecărui spital.

XI. Legislație aplicabilă

Prezentul contract de management se interpretează conform legilor din România.

Prezentul contract de management s-a încheiat în două exemplare, câte unul pentru fiecare parte, astăzi,2006.

Manager,

.....

Ministerul Sănătății Publice/ministerul sau instituția cu rețea sanitară proprie,
reprezentat/reprezentată prin

ANEXA Nr. 2

**INDICATORI
de performanță ai managementului spitalului public**

Categoria de indicatori	Denumirea indicatorului	Periodicitatea raportării
A. Indicatori de management al resurselor umane	Numărul mediu de bolnavi externați pe un medic	Trimestru
	Numărul mediu de bolnavi externați la o asistentă medicală	Trimestru
	Proporția medicilor din totalul personalului	Semestru
	Proporția personalului medical din totalul personalului angajat al spitalului	Semestru
	Proporția personalului medical cu studii superioare din totalul personalului medical	Semestru
	Numărul mediu de consultații pe un medic în ambulatoriu	Trimestru
B. Indicatori de utilizare a serviciilor	Numărul de pacienți externați — total și pe secții	Lună/Trimestru
	Durata medie de spitalizare, pe spital și pe fiecare secție	Trimestru
	Rata de utilizare a paturilor, pe spital și pe fiecare secție	Trimestru
	Proporția pacienților internați din totalul pacienților prezentați la camera de gardă	Trimestru
	Numărul de pacienți consultați în ambulatoriu	Lună/Trimestru
	Proporția urgențelor din totalul pacienților internați	Trimestru
	Durata medie de așteptare la camera de gardă și/sau UPU	Trimestru
	Numărul de servicii spitalicești furnizate, pe tip de serviciu: — acuți, cronici, recuperare, spitalizare de zi etc.	Lună/Trimestru

Categoria de indicatori	Denumirea indicatorului	Periodicitatea raportării
	Indicele de complexitate a cazurilor, pe spital și pe fiecare secție	Lună/Trimestru
	Procentul pacienților cu intervenții chirurgicale din totalul pacienților externați din secțiile chirurgicale	Trimestru
	Procentul pacienților cu complicații și comorbidități din totalul pacienților externați	Trimestru
	Numărul de pacienți pe lista de așteptare, pe secții	Trimestru
C. Indicatori economico-financiar	Execuție bugetară față de bugetul de cheltuieli aprobat	Lună/Trimestru
	Structura cheltuielilor pe tipuri de servicii și în funcție de sursele de venit	Lună/Trimestru
	Procentul veniturilor proprii din totalul veniturilor spitalului	Trimestru
	Procentul cheltuielilor de personal din totalul cheltuielilor spitalului	Trimestru
	Procentul cheltuielilor cu medicamentele din totalul cheltuielilor spitalului	Trimestru
	Procentul cheltuielilor de capital din totalul cheltuielilor	Trimestru
	Costul mediu pe zi de spitalizare, pe fiecare secție	Trimestru
D. Indicatori de calitate	Rata mortalității intraspitalicești, pe total spital și pe fiecare secție	Trimestru
	Proporția pacienților decedați la 24 de ore de la internare, pe total spital și pe fiecare secție	Trimestru
	Proporția pacienților decedați la 48 de ore de la intervenția chirurgicală, pe fiecare secție chirurgicală	Trimestru
	Rata infecțiilor nozocomiale, pe total spital și pe fiecare secție	Trimestru
	Rata pacienților reinternati (fără programare) în intervalul de 30 de zile de la externare	Trimestru
	Indicele de concordanță între diagnosticul la internare și diagnosticul la externare	Trimestru
	Procentul pacienților internați și transferați către alte spitale	Trimestru
	Numărul de reclamații/plângeri ale pacienților	Trimestru

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 118614